

உ

சிவமயம்,

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ சபாநாதர் பேரில்
மு த் து த் தா ண் ட வர்

பாடியருளியகீர்த்தனம்- பதம்-

கிட்டுப்போயிருந்த

சிலகீர்த்தனங்கள்.

சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன

இவை.

சா. விஸ்வநாதசுவாமி

அவர்களால் பார்வையிடப்பட்டு,

திஸ்வாமிநாதசாஸ்திரியார்

அவர்களது

சாஸ்திர வஞ்ஜீவிந் அச்சுக்கூடத்தில்

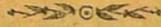
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

சோபகிருது (ஹ)

சென்னை.

விளம்பரம்

இதனால் சகலாஸ்திக ஜனங்களுக்குமே தெரிவிப்பது
 தென்னவென்றால். — இம்முத்திராகூடசாலையில் இப்
 புத்தகமும் இன்னும் கிரந்தம், தமிழ், தெலுங்குபுஸ்த
 கங்களும், வர்த்தகர்களுக்கும், சில்லரைக்கும் விற்ப
 னைக்குச் சித்தமாயிருக்குறபடியால் வேண்டியவர்கள்
 இதனடியிற் கண்டிருக்கும் விலாஸத்திற்கு யெழுதி
 வீ. பி. மூலமாய் வரவுழைத்துக்கொள்ளலாம்.

இதின் விலை அணை ௨.

இப்படிக்கு,

தி. சுப்பிரமணியசாஸ்திரி,

சாஸ்திரஸஞ்சீவிநீபிரஸ்,

நெ. 313 தங்கசாலைத்தெரு,

மதராஸ். (Madras.)

முத்துத்தாண்டவர் சரித்திரம்.

சீர்தருகாவிரி திகழ் சோழநாட்டில், அடியார்க் கருள்செய்யும் பொருட்டுப் பரமசிவம் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருளி யிராவின்ற ஸ்தலங்களுள் ஒன்றாகித் திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் திருவவதாரஞ்செய்து ஞானப்பாலுண்டருளிய மகாக்ஷேத்திரமாகிய சீர்காழியில் வீற்றிருக்கின்ற தோணியப்பருக்கு வாச்சியத்தொண்டிசெய்யும் பேறுபெற்ற குலத்திறோன்றித் தாண்டவனென்கிற பேர்பெற்றுச் சிவநேசத்தடன் வளர்ந்துவருகையில், முன்வீனையினால் கர்மவியாதியொன்றுசம்பவிக்க-அதனால் தங்கள் குலத்தக்குரியதாகிய தொழில் கற்றுக்கொள்வதற்கில்லாமல், காலந்தோறும் ஆலயத்துக்குப்போய்ப் பிர்மபுரிசரையும் திருநிலையகியையுந் தோணியப்பரையும் பயபத்தியுடன் தரிசனஞ்செய்தும், மற்றக்காலங்களில் அந்தசிவாலயத் தொண்டுசெய்கின்றவளாய்ச் சிவநேசத்தடன் சிவாமகீர்த்தனம் பாடிக்கொண்டிருக்கும் ஒருதாசியீட்டுக்குப்போய் அந்த தோக்கிரக்கைசுந்திட்டுக்கொண்டிருப்பார், அவள் சுற்றத்தாருக்கும் இவர்குற்றத்தாருக்கும் அங்கியோர்விய மின்மையால் அவள் வீட்டுக்குப்போகிறது சம்மதியில்லாமல் அவரிடத்தில் வெறுப்புற்று ஆதரணசெய்யாமலிருந்தார்கள் அப்படியிருக்கையில், ஒருநாள் மிகவும், மனவருத்தமடைந்து சிவாலயத்திற்போய்ச் சுவாமியையும் அம்மையையும் தரிசித்துத் தோத்திரம்பண்ணிக்கொண்டிருந்துபசியினால் சரீரத்துக் கிளைப்புண்டாகச் சோகத்தடன் வாசனையிடங்குக்குள்போய்ப் படுத்துக்கொண்டு சிவத்தியானத்தடனே நித்திரைசெய்துவிட்டார், அது அந்தக்கோயில் ஸ்தானிகரங்குத் தெரியாமையால் அர்த்தஜாமமானவுடன் கோயிற்றிருக்காப்பட்டுக்கொண்டிப்போய்விட்டார்கள்,

அவர்கள்போய்விட்டபின்பு சுற்றநேரத்திற்கெல்லாம் நித்திரைநீங்கி எழுந்து, மெய்ப்பிணியினாலும் பசிப்பிணியினாலும் வருத்தித் தோணியப்பரை தோத்திரஞ்செய்தார், உயிருக்குயிரா திரவியம்நிறைந்திருக்கும் பரமசிவம் அன்பனது வருத்தத்தைத் தீரவல்லதொண்டு தம் மிடப்பாகத் துமையவளைப்பார்த்தருள், அந்தக்குறிப்படைபுணர்ந்துகொண்டு சகல வயிர்க்களையும் பெற்றளாகிய உம

யவன் திருபைகூர்ந்து அந்தக்கோயில் பெரியகுருக்களுடைய பத்து வயதுள்ள குமாரத்தியைப்போல்வந்து விசனப்படுகிறவரைப்பார்த்து நீயேன் இப்படி விசனப்படுகிறாயென்ன

சாயேநான்பூர்வம் என்னபாவஞ்செய்தேனோ தொலையாத கர்மவியாதிசம்பவிக்க-அதனால் வருத்தப்படுகிற தமன்றி வறுமைநோயென்பதொன்று நேரிட்டதனாலும் வருந்துகின்றேனென்று சொன்னார், அதைக்கேட்டு நீ விசனப்படவேண்டாம்-உனக்குச்சம்பவித்திருக்கிற வியாதியும் வறுமையும் நீங்கி நீசௌக்கிய மடைவதற்கு நான் ஒருஉபாயஞ்சொல்லுகிறேன், ஆனலிப்போதுனைக்கு மிகுந்தபசியுண்டாயிருப்பதுபோற்காணுகின்றது, அந்தப்பசிதீர அன்னங்கொடுக்கிறேன் சாப்பிட்டு என்று கோயில் அன்னம் வட்டகையுடன் கொடுக்க வாங்கிப்புசித்துப் பசிதீர்ந்தவுடன் எந்தாயே இந்தவியாதி நீங்கத்தக்க வகையெதுவோ அதனைச்சொல்லவேண்டுமெனக்கோயில்குருக்கள் குமாரத்திபோல் வந்திருக்கும் பார்வதியார் நீ சிதம்பரத்திற்குப்போய்ச் சபாநாதரைப்பாடினால் இந்தவியாதி நீங்கி சௌக்கியமடையலாம் இதுதான் உபாயமென்று சொல்ல

எனக்குப்பாடத்தெரியாதே நானென்னென்று பாடுவேனென்று சொன்னார், நீ அதைக்குறித்துயொசுகவேண்டி தில்லை, சிற்சபைக்கெதிரிலின்று தரிசிக்கும்போது அங்குதரிசனத்திற்குவந்திருக்குந்திருக்கூட்டத்தாராலே என்னசொல் உண்டாகின்றதோ அந்தச்சொல்லே முதலாகவைத்துக்கொண்டு பாடத்தொடங்கினால் சபாநாதர் திருபையினுலே பாடவாக்குண்டாமென்று சொல்லி உமையவள் ஒருஜோதியாக மறைந்துவிட்டாள், அப்படிமறைந்துவிடவே அச்சமுமிருந்த துயரமுங்கொண்டு என்னாபகத்திலே குருக்கள்குமாரத்தியென்றே நினைத்திருந்தேனே, உலோகமாதாவாகிய பார்வதியாரென்று தெரிந்துக்கொள்ளாதபாவியானேனே, இவ்வளவெல்லாங்கட்டளையிட்டருளிய எந்தாய்தன்னுடைய உண்மையைப்படுத்திவித்து எனக்குநேரிட்டிருக்கிறவியாதியையும்போதே தீர்த்துவிடலாகாதா சிதம்பரத்துக்கு போகும்படி கட்டளையிட்டருளவேண்டுமா, ஆனால் திருவுளப்பாங் கெப்படியோ அது யாரா லறியத்தக்கது, ஒருவராலும் அறியத்தக்கதல்லவென்று எண்ணிக்கொண்டு அது முதல் நித்திரைசெய்யாமல் திருநிலையாசிரிசந்நிதிக்கெதிரில்வந்து தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தார், அப்படியிருக்கையில் உதயகாலமானதால் ஸ்தானிகர்முதலானவர்கள் போய்த் திருக்காப்புநீ

க்கி உள்ளே சென்று அம்மைசந்ரிதியில் நிம்பவரைநோக்கிச் சரிப்பத் தில்வந்து நீலிங்கே எப்படி வந்தாய் உன்னை உன்வீட்டார்தேடுகின் றார்களே யென்றுவினவத், தான் வந்ததும் தனக்குக்கிடைத்த நன் மையையுஞ்சொல்ல-அவர்கள்கேள்விபட்டிக் குருக்கள் வீட்டி விரு ந்தவட்டகையவரிடத்திலிருப்பதைக் கண்டதாமன்றி, அவர் முகத் தில் ஒருதேஜச விளங்கியிருப்பதையும் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அன்றுமுதல்முன்போல் தாண்டவனென்று அழைக்க மனம் ஒவ்வாமல் முத்துத்தாண்டவனென்று உபசாரமாக அழைக்கத் தொடங்கினார்கள்.

அப்பால்திருநிலைநாயகி உத்தாரப்படி பொழுதுவிடிந்தவுடனே புறப்பட்டுச் சிதம்பரத்திற்குப்போனார் அப்படிபோனவர் தில்லை யெல்லையைச்சுண்டமாத்திரத்தில் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தெழுந் து தோத்திரஞ்செய்து உள்ளேபோய் வீதிப்பிரதக்ஷணஞ் செய்து தில்லைமூவாயிரவர் வாசஞ்செய்யும்வீதியையும்வணங்கி ஆலயத்திற் குட்சென்று சிவசங்கையில் ஸ்நானஞ்செய்து சித்தியாலுஷ்டான விதிகளைமுடித்துக்கொண்டு ஸரவுடையுடன்சென்று சந்ரிதானத்தி ல் அஷ்டாங்கபஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்து எழுந்து துதிசெய்து அன்பின்மிகுதியால் மனமுருகிப் புளகமடைந்து ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருகுமாடி பரவசப்பட்ட சிற்கையில், நடேசமூர்த்தியின் மிருவருளால் தரிசனத்திற்கு வந்திருப்பவர்களில் ஒருவாக்குண்டாக அ தனைப்பல்லவியாகவைத்துக்கொண்டு ஒருகீர்த்தனம்பாடித்தோத்திர ஞ்செய்தார்.

அதாவது (பூலோககயிலாசரி சிதம்பரம்) என்றுதோத்திரஞ் செய்வதைக்கேட்டருளிச் சபாநாதர் திருவுளத்திற்குகளிகூர்ந்து அவருக்கிருந்த வியாதியெல்லாம் நீங்கும்படி கடைசித்து ஐந்தபொன் பணம் பஞ்சாக்ஷரப் படியிஷ்டேல்வைத்து எடுத்தக்கொள்ளும்படி கட்டளையிட்டருளினார். அந்தக்கட்டளையைமறுக்கஅஞ்சுபணத்தை யெடுத்துக்கொண்டு தமக்குநேரிட்டிருந்த தீராப்பிணிதீரும்படி ஆ னந்தநடேசமூர்த்தி கடைசித்தருளிய திருவருளின் பெருமையை எண்ணியெண்ணிக் களிப்படைந்தபின்பும் பலமுறை அஷ்டாங்கப ஞ்சாங்கத்துடன் பணிந்துதோத்திரஞ்செய்து பிரிபாவிடைபெற்றுந் தொன்று சிர்சாழிக்குப்போய் அன்றுமுதல் தினந்தோறும் சபைக் குவந்து அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசித்து அவ்விடத்தில் என்ன சொல் தம்முடையசெவிக்குக் கேள்வியாகின்றதோ அதையெல்ல

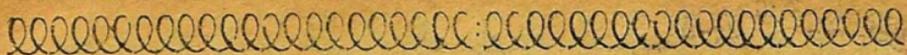
வியாகதைத்துக்கொண்டு கீர்த்தனமாவது பதமாவது பாடிச் சிதம் பரேல்வரர் கட்டளையிட்டருளுகின்ற பணமும் பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர், ஒருநாள் சிற்சபைக்கெதிரில்வந்து நிற்கும்போது சபாநாதர் கட்டளையினால் அங்குத் தரிசிக்கின்ற தொண்டர்கள் யாதொன்றும் பேசாமலிருந்தார்கள், அப்போது (பேசாதேநெஞ்சேயென்று) ஒரு கீர்த்தனம்பாடிக்கட்டளைப்பிரகாரம் பஞ்சாட்சரப்படிபில் வைத்த பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு சீர்காழிக்குச் சென்றார், இவ்வாறு நடத்துவருகையில் ஒருநாள் பழையபடி சீர்காழியிலிருந்து புறப்பட்டிச் சிதம்பரதரிசனத்துக்கு வருகையில், கொள்ளிடமென்னும் நதியில் அதிகப்பிரவாகம்வந்து ஒருவரும்போகக்கூடாமையாக விருக்கவே சபாநாதரைத் தரிசிப்பதற்கில்லையென்னும் ஏக்கங்கொண்டு கொள்ளிடக்கரைமேல்வின்று (காணாமல்விணிலே) (காலங்கழித்தேனெயென்று) ஒருகீர்த்தனம்பாடினார், அந்தக் கீர்த்தனத்தைக் கேட்டருளிச் சபாநாதர் திருவுளத்திற் கிருபைகூர்த்து பிரவாகம் விலங்கக் கட்டளையிட்டருள, அந்த நதியைக்கடந்து வருபவர் மனக்களிப்பினால் தரிசனஞ்செய்வேனெயென்று ஒருகீர்த்தனம்பாடினார். பின்பு சிற்சபையில்வந்து சபேசனைக்கண்டவுடன் (கண்டபிங்கண்குளிர்ந்தேனென்று) ஒருகீர்த்தனம்பாடினார். அதன்பின்பு ஒருநாள் வரும்போது மார்க்கத்தில் தம்மைச் சர்ப்பந்திண்ட அதற்கு (அருமருந்தென்கிற) ஒருகீர்த்தனம்பாடினார் பாடியவுடன் விடிந்திற்று, இவ்வாறு சபாநாதர்பேரில் அநேகங்கீர்த்தனங்களும் பதங்களும் பாடித் தோத்திரஞ்செய்துக்கொண்டிருந்து சபாநாதரது கிருபைவினால் அனேகமகத்துவம் விளங்கப்பெற்று கடைசிராளில் (மாணிக்கவாசகர்பேரெனக்குத் தரவல்லாயோவறியேன்) என்கிற கீர்த்தனம்பாடிப்போது சிற்சபையில் ஒரு ஜோதியுண்டாக அந்தசோதியில் விதேகத்துடன் கலந்துவிட்டார்.

சபாநாதர்துணை.

முத்துத்தாண்டவர் - சரித்திரம்.

முற்றிற்று.

சபாநாதர்பேரில்

முத்துத்தாண்டவர் பாடியருவிய

கீர்த்தனம்-பசம் - இவைகளின் - அகராதி.

கீர்த்தனம்	பக்கம்.	கீர்த்தனம்	பக்கம்.	கீர்த்தனம்	பக்கம்.
ஹரஹரசிவசிவ	௩௨	கண்டாயோ	௪௦	தெருவில்	௫௨
அப்படி	௪௬	கலந்துகொ	௪௬	தேடித்திரி	௪௦
அம்பர	௧௩	கணவிலுமற	௫௧	தேனூர்மொ	௪௫
அம்பலவாணர்	௨௨	கனவுகண்	௫௬	தோத்திரஞ்	௩௯
அருமருந்	௩௧	காணமுத்தி	௩௨	நடனங்கண்	௧௨
அவனேதேவ	௩௫	காணாமலிரு	௪௯	நடிப்பவ	௨௬
அழைத்துவா	௪௮	காணமல்வி	௨௯	நானேமுழு	௨௩
ஆசைதீரவே	௪௮	கெட்டுப்	௪௧	நானேவெ	௩௮
ஆடிக்கொண்	௧௮	சந்ததமுன்	௪௫	நிருத்தஞ்செய்	௨௮
ஆடியபாதா	௧௯	சபையில	௫௨	நிர்த்தமிடுந்	௩௯
ஆடியவேடிக்	௨௪	சம்போசங்	௧௯	நீனைத்துக்	௫௫
ஆடினதெப்ப	௧௮	சரசமிப்படி	௪௭	நீதயவாயெ	௧௩
ஆட்டுத்தீ	௨௧	யமிகரிச	௨௨	நேசமேன்	௫௦
ஆராராசை	௨௨	சிதம்பரமே	௩௮	பாததரி	௧௭
ஆந்தத்த	௨௮	சித்தரின்	௧௬	பிரிந்தாலும்	௫௫
இனிசுமக்க	௪௨	சிவசிதம்பர	௪௧	பூலோகடியி	௯
இன்னமொரு	௪௦	சிவந்தபாத	௩௫	பேசவுமொ	௪௯
இன்னம்பிற	௪௬	சிவனைமற	௩௯	பேசாதே	௧௭
நசனே	௧௩	சிற்சபை	௧௨	மறவாதிரு	௩௯
உனைநம்பி	௧௪	சுந்தரகுஞ்	௩௪	மனதறியா	௫௭
உன்பாத	௧௫	சேவிக்கவேண்	௧௦	மனதினி	௫௪
எத்தனைத்த	௫௬	சொல்லவாரா	௫௩	மனமுறு	௫௮
என்னையென	௧௪	தணித்திருக்	௫௧	மாணிக்கவா	௪௪
என்றுசென்	௩௧	தீர்த்தமுதன்	௧௧	மாயவித்தை	௨௦
ஏசல்	௪௬	நூக்கியபாத	௩௪	மையல்மிக	௫௪
ஏனோவம்	௫௦	தெண்டனிட்டு	௫௭	யார்க்குத்	௩௩
ஐயனேநட	௨௩	தெரிசனஞ்	௩௦	வருவார்வரு	௪௫
கண்டபின்	௩௦	தெரிசனமே	௩௮	வேண்டாம	௪௭
கண்டவர்வி	௧௭	தெரிசித்தன	௨௦		

அகராதி-முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

சபாநாதர்பேரில்

மாரிமுத்தாப்பிள்வளமுதல்

சிலவித்துவான்சள்பாடிய கீர்த்தனம்.

இவைகளின்-அகராதி.

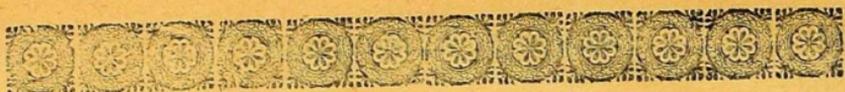

கீர்த்தனம்	பக்கம்.	கீர்த்தனம்	பக்கம்.
------------	---------	------------	---------

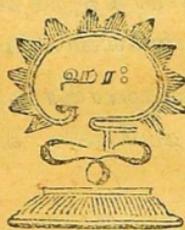
அம்பலத்தாடி	எஉ	ஏனிந்தப்பரா	எடு
ஆடவெடுத்த	எஎ	ஒருக்கால்சிவசித	கூஉ
இதைவிடக்கு	எக	காலேத்துக்கி	கூடு
இன்னமுமொரு	கூச	சிவசிதம்பர	கூச
இன்னம்வயிர	கூகூ	தாண்டவம்	அ௦
உம்மைப்போ	கூகூ	திருக்கூத்திற்கு	எஅ
உன்முகம்பா	கூகூ	தில்லைத்திழை	டுகூ
எந்ததலத்தை	கூக	தில்லைத்தலம்	எகூ
எந்நாளும்வாசமா	கூக	தெய்வீகஸ்தல	கூ௦
எந்நேரமுமொ	எ௦	தெரிசிக்கவேண்டு	எகூ
என்னகாரிய	எச	தெரிசித்தபேரைப்	டுகூ
என்னதுணி	கூஎ	பரந்தனையடை	கூஉ
என்னபிழை	கூஅ	பலமந்திரத்திற்	கூஉ
ஏதுக்கித்தனை	எஉ	பாருங்கள்	எகூ
ஏதுக்குதவி	கூகூ	விடும்பலமாகி	கூஅ

முற்றிற்று.

உ

சிதம்பரம்,

சபாநாதர் பேரில்

பாடியருளிய

முத்துத்தாண்டவர்கீர்த்தனம்.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

பூலோககயிலாசுகிரிசிதம்பரமல்லாற் புனைத்தில்வேறுமுண்டோ
அதுபல்லவி.

சாலோகசாமீபசாரூபசாயுச்சிய சபைவாணராந்தத்
தாண்டவம்புரிவதாற் (பூலோககயி)

சரணங்கள்,

க. நா லுமஹமேருவென்னும்நாலுகோபுரனிலையும்-நவரத்தனமணி
களாலொளிசித்ரமதில்களும் மேலுலகையளவிடுதற்போலுயர்
ந்தேவையில்-விரித்தகம்பத்திரள்களும்

காலுலவுமாயிரக் கான்மணிமண்டபமும்-நவ-கங்கைய நிறைந்த
சிவகங்கையின்விசாலமும்-ஆலிலையின்மாலு மயனாலுமறியாத
பேரம்பலமேவுவோர்க் கற்புதம்புரிதலாற் (பூலோககயி)

உ. வேதமுதலெனுமுலநாதர் தூபியுமேரு-வில்லியார் சிவகாமவல்
லியார்கோயிலும் மாதவர்விண்ணவர்முனிவர்தபோதனர்வித்தி
யாதரர் மாளிகைகள்குளிகைகளும்.

ஏதமொருசந்ருமணுகாத கட்டளைசளுமிரவிபோ விஸங்குகின்ற
விந்த்ரவிமானங்களுந் சாதலுந்ரேகண்டபூதலத்தோரெல்லா
ம் காணாறுயிரங் கண்வேண்டுமென்கையாற் (பூலோககயி)

ந. மேவார்தொழிந்தில்லை மூவாயிரம்புனிதர் வீதியுஞ்சைவர்திரு
வீதிமடங்களுந் தாவாதபசிதவிர வாவாவெனுஞ்சத்ர சாலையு
ம் பலசோலையும்

பூவாவிசளும்வயலு மோவாமலேபெருகு பொன்னிந்தியந்தெரு
வும் மன்னியவளங்கண்டு தேவாரமூவர்முதற் பாவாணரனைவ
ருகு சிவஸ்தலத்தினிலதிகத்தில்லைவனமென்கையாற் (பூலோ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி

சேவிக்கவேண்டுமையா-சிதம்பரம்-சேவிக்கவேண்டுமையா

அதுபல்லவி

சேவிக்கவேண்டுஞ்

சிதம்பரமூர்த்தியார்

தேவாதிதேவன்

திருசந்ருதிகண்டு(சேவிக்க)

சரணங்கள்

- க. காரானைமாமுகத் தைந்துகரத்தானை கற்பகராயனை முக்குறு
ணியானைச் சீரார்புலியூர்ப்பதிமேலைவாணமூர்த்தியார்
மீட்டுஞ்சேவற்கொடியானை (சேவிக்க)
- உ. சிங்கரமான சிவகங்கையின்மூழ்கிச் சிவகாமியசந்ருதிமுன்பாக
வேவந்து பாங்காகவே பிரதட்சணமுஞ்செய்து பத்தர்கள்சித்
தர்கள்பணிவிடையோர்தொழிச் (சேவிக்க)
- ஊ. சிட்டர்பரவுந் திருமூலத்தானைச்-சிற்றம்பலமென்னுப்பேரம்ப
லத்தானை அட்டதிகும்புக மும்பலவாணனை ஆண்டவனைத்
தில்லைத்தாண்டவராயனைச் (சேவிக்க)
- ச. நல்லதிருவிழாவானித்திருத்தேரும்-நாடெங்குமேபுகழ்நற்கோ
புரநான்குந் தில்லைமூவாயிரவர் வளர்வீதியுந் திருமஞ்சனமு
மார்கழிதரிசனமுஞ் (சேவிக்க) (உ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஏகதாளம்

பல்லவி

இன்னமொருஸ்தல மின்னமொருகோயி
லின்னமொருதெய்வமிப்படியுண்டோ

அநுபல்லவி

பொன்னம்பலத்தினிற்

பூமலராயன்

போற்றுஞ்சிதம்பரர்

பொற்பதமேயல்லால் (இன்ன)

சரணங்கள்.

- க. காசிகழுக்குன்றங் காளாஸ்திரிகச்சி கமலாயந்திருவண்ணாமலை யுறை ரகசியமான தெய்வங்கட்கொடுக்கழும் நடனமுமிங்கே ந ளினமுமிங்கே (இன்னமொ)
- உ. பாலானசந்திர சூரியர்மண்டலம்-பாரிந்திரன்பதி பற்றியமண்டலம் பூலோகத்திற்குக் கைலாசம்வைகுந்தம் பிரம்மமண்டல த்துப்புதுமையுமிங்கே (இன்னமொ)
- ங. கரிசற்பிணிகள் பறந்துபோஞ்சிவ கங்கையின்முழ்கிக் கனகச பைவந்து தெரிசித்தளவினிற் தேவனுமாவன் தெரிசித்தவரை க்கண்டாற்றேவனுமாவன் (இன்னமொ) (ங)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி

தீர்த்தமுதல்மூர்த்தியுந்-தவவிசேஷமெங்கள்சிவசிதம்பரத்திற்றினே

அநுபல்லவி

கீர்த்தனஞ்செய்யுமெய்ப் பொருண்மூன்றுமொன்றென்று

கேண்மையோடுவேதா கம்பகருமாகையால்

(தீர்த்)

சரணங்கள்

- க. தெரிசித்தபேரத்த பிரமனென்னாளுஞ் செலுத்தும்பாக்கியங் களுண்டாம்-பரிசித்தபோதுலகு பதினாலுமிரட்சிக்கும் பதும விழியோகைலாம் - உருசிக்கும்பானீயு மன்பாகவுட்கொள்ளி லுருத்திரன்பதவிபெறலாம்-வருசிற்பரானந்தத் தீர்த்தமதிலா டவேமஹேசுரனுமேயாகலாம் (தீர்த்த)
- உ. கல்லுமுதன்மணல்களுந்துகள் கருமிலிங்கமெனக் கருதும்வே தங்கௌல்லாந்-தில்லைதனி லுண்டான குளப்படியினீரெல்லா ன் சிவகங்கையென்று சொல்லலாம்-குல்லைமாற்புகழரியகூபங் களானந்தக்கூபமென்றேபகலாம்-வல்லநடராஜர்பதங் காண மலேகலத்தில்வசித்தவருமுத்திபெறலாம் (தீர்த்த)
- ங. சிந்தமைகழ்சம்பந்தர் தரிசிக்கயாவருஞ்சிவசுருபமான திரமும் நந்திமுதலிந்திரர் மூவாயிரம்புனிதரும் நாரதருந்தொழுதே

த்தவேவந்துதெரிசித்தவர்க்குமாறுதபேரின் பவாழ்வுதருகின்ற
பதமும் - கந்தமுருகோதைசிவகாமிபங்கிரடமிடு கடவுளருள்
வடிவாகையால் (தீர்த்த) (ச)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-திரிபுடைதாளம்

பல்லவி

சிற்சபைதனிலேகண்டு கொண்டேனென்றும்

அதுபல்லவி

அற்புதக்கூத்தனைநாடி-அவனையெங்குந்தேடி (சிற்ச)

சரணங்கள்

- க- வையந்தருசிவகர்மி மாலைகொன்றை-மாலையெனவணிர்தானை
மாந்தர்க்குமுன்னாலே-செயும்நாள்வாசனையின்மேலே கடற்றி
ரையெனவேவரும்பிறவிதீரும்வகையாலே (சிற்ச)
- உ- அடியவர்க்கருளாபுரிசுவானைப்பண்டு அரிபூசைக்கு-வந்தான்
சக்கரமளித்தோனைத்-துடியிடையாள்மலைமகள் பங்கோனை-அ
ன்பாய்த்தொழுவதவர்க்குக்கடிகொடுக்குந் தூயவெளியானை (சி)
- ங- தேவரவாங்கோயைன்மாலாதி மெய்ம்மைதிசுழ் மூவாயிரவரி
ல் நானொருவனென்றநீ திமூவர் பாடற்கருளானதி-வந்துமூவுலகு
ந்தொழத்திலை தனிநடனஞ்செய்தோதி (சிற்ச)
- ச- முனிவர்புரிதவமகிழ்ந்தேயனது யின்பமுடிவிலா-வருவளித்த
முதலேநாவென்று தனியே-நீயரிதியெனவின்று நின்ற சாட்சி
யைக்கண்ணற் கனகசபையருகேநின்று (சிற்ச) (ரு)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

நடனங்கண்டபோதேயென்றன் சடலஞ்செய்த பாக்கியமையா

அதுபல்லவி

விடமணிந்தகண்டாமன்றுண் மேவுமம்பலவானூவுன் (நடன)

சரணங்கள்

- க- அரியபனுந்தேடிக்காண வுருவாய்நின்றகாரண-மருமலர்ப்பச்சி
லைகொண்டுருகுமன்பர்சிந்தையொன்று (நடன)
- உ- அன்னை தந்தையேயென்றேயுன்னையேமிகநம்பினென் என்னை
யேநீ காக்கவேண்டுஞ்சொர்னசபைநடராஜா (நடன)
- ங- பதஞ்சலியாக்கிரபாதரிதயம்புகுந்தாண்டவனை நிதம்பிரியா
ச்சிவகாமிநேசனேசிதம்பரேசனே (நடன) (சு)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

ஈசனே-கோடிசூரியப்பிரகாசனே-கனகசபை

அதுபல்லவி

வாசனே-யானந்தநடராஜனே

(ஈசனே)

சரணங்கள்

- க. அறியேனெஞ்சினேசம்பிறியேன் வருங்கருமங்-குறியேனறிவில்
லாதசிறியேனெனையாளாய்
- உ. நினையேனுனவேடமும்புனையேன் சிவகங்கையி - நனையேன்
கொடியதீனையேனுய்யவேயாளாய்
- ஈ. துகியேன்வணங்காவஞ்சமதியேனென்ற லுஞ் சபாபதியேநம்
பினேன்சிவகதியேதந்தென்னையாளாய் (ஈசனே) (எ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சுருட்டி-ஜம்பைதாளம்

பல்லவி

அம்பரசிதம்பரபரம்பரசதாந்த வடிசுண்மறவாதருளுமனுதினமு

அதுபல்லவி

[மே

செம்பொன்மலைச்சிலைவனைத்ததிவ்யபரமானந்தசம்போ

சிவசங்கர-ஸ்ரீதாண்டவ-நடேசா

(அம்பர)

சரணங்கள்

- க. கங்கைமதியரவக்காதிற் குழையசையச் - செங்கைமழுத்துடிய
சையச் சைவசடையசையப்-பொங்குபுனியசையப் பொற்பாத
சிலம்பசைய-மங்கைசிவகாமவல்லிமகிழநடம்புரியும் (அம்ப)
- உ. நின்மலநிராலம்ப நிரக்குணநிரஞ்சன-சின்மயானந்தபர சித்கு
ணசொருபா-வன்மலக்கோணீக்கிபருள்வாரியுறவேயெனது பு
ன்மையரவுமைக்காணப்பொதுவினடம்புரியும் (அம்பர)
- ஈ. துங்கமறையாகமங்கள் சொன்னவிதிவழுவாமம்-சங்காரமாடும
ங்கள்செய்துதினந்தினமு-மங்காதநீறுபுனைவைதிகழுவாயிரவர்
நங்கோனென்றேபரவநாளுந்நடம்புரியும் (அம்பர) (அ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்

பல்லவி.

நீதயவாயென்னையாளாயிரு-மாதவர்பாடுங்கக்காளா

அதுபல்லவி

தாதகிசூடியதோளா உமை-காதலா குஞ்சித்தத்தாளா (நீதயவா)
சரணங்கள்

- க. ஓலிகடல்விடமுண்டநேயா-சீறுபுலியினதளுடையதூயா-மெலி
யுமடியவர்சகாயா பதஞ்சலிபுலிபணிநடராயா (நீதய)
உ. காலனைவதைசெய்தகாலா புலிப்பாலனையாண்டகபாலா-வேல
னைத்தருமனுடலா ஐந்துகோலனைவென்றதிரிகூலா (நீதய)
ங. மூவர்பரவியவினோதா திருநாவலூரன்விடுதூதா-யாவரும்நம்
பினபாதாமகாதேவாகனகசபைநாதா (நீதய) (கூ)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஏகதாளம்

பல்லவி

உன்னைநம்பினேனையாசரணம்-நாகம்

அதுபல்லவி

புனைசம்போநடராசா புலியூர்வாழ்சா (உனை)

சரணங்கள்

- க. இருவர்தம்பிசைகொண்டகாதா தித்தியெனநின்றநடஞ்செய்யு
மிங்கிதப்பொற்பாதா-திருநாவலூரன்விடுதூதா தில்லைச்சிவகா
மியொருபாகாசிதம்பரநாதா (உனை)
உ. மழுவுழைதரிக்கின்றகையா கொன்றைமலர்மலைபுனைகின்றவ
டிகடர்மெய்யா-எழுபுவிதுதிக்கின்றதூய்யா அன்பரிடமாயிருந்
திற்பமுடனாளுமையா (உனை)
ங. நெடியமாலயன்தேடிக்காணாதெங்கும்நிறைந்தவா வெலும்பெ
ல்லாபணிந்திம்பூணா அடியவர்தொழுந்தமிழ்வாணா தில்லைய
ம்பதிடராஜா அம்பலவாணா (உனை) (ய)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஏகதாளம்

பல்லவி

[சே

என்னையெனக்குத் தெரியச்சொல்வாய் தில்லைப்பொன்னம்பலத்தா

அதுபல்லவி.

தன்னையறியுமறிவதூநீ சற்றுந்தப்பவொண்ணுதிப்போ

சாமிசமயம்

(என்னை)

சரணங்கள்.

- க. பூதமுநானல்லபொறிபுலநானல்லஓதாமனாகியொருநான்கும் நா
னல்ல போதக்கருவிபுறம்பல்ல வுள்ளல்ல வாதமுநானல்ல வென்று
மயங்கும் (என்)

- உ. ஒளியல்லவிருளல்ல உடலினிறைவதல்ல வெளிகறுப்பல்ல வி
ளக்கொத்ததல்ல அளியும்வஸ்தையல்ல வவஸ்தைப்பிரிவதல்ல
தெளிவுமறிவுமல்ல தெளியாதல்ல (என்)
- ஈ. பாசமுநானல்ல பதிபசுநானல்ல பேசிலணுவும்ல்ல பெரியவுரு
வுமல்ல ஈசரிலங்கவிலங்கும்பொருளல்ல கோசரமேயேகதேச
முநானல்ல (என்)
- ச. சேர்ந்துவருவதல்ல சேராதிருப்பதல்ல ஓர்ந்து களிப்பதல்ல
வோராதிருப்பதல்ல பேர்ந்துவருவதல்ல பேரத்தனியும்ல்ல
தீர்ந்தவுயிரே துதில்லைநடேசா (என்னை) (யக)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பரஸ்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

உன்பாதமேதுணைகிருபை செய்யா யஞ்ச
லென்பாரெனக்கு வேறில்லைமெய்யா

அதுபல்லவி

அன்பாகியம்பலத்தாடுமையா அனல்வடிவெனவொளிர்
பனகசயனன்முதலினரனுதினநிறை கனகசபேசா (உன்)

சரணங்கள்

- க. பலதெய்வமற்றிவ்வ மெனக்குறியேன் நின்னையலதென்மனத்
திலொன்றையுமறியேன்வலதெள்ளளவுமில்லாச்சிறியேன் மரு
வியவிருவினை யிருளறவரு ளமரருமுலகரு மகிழ்திருநடராஜ
(உன்பாதமே)

- உ. என்னளவினிற்சித்த மிரங்காதோ வந்து சொன்னதெண்ணாத
பராமுகமேதேஉன்னுதலுதவுவதெப்போதோ உடல்வளைபட
வடரடல்வினைகெடவொருமடவரலொடுமிடும் நடனவினோதா
(உன்பாதமே)

- ஈ. இனியவரெவரெனக் கென்குறைதீரா யோகமுனிவோரைவா
ழ்வித்தவுபகாரா தனியாம்பெரும்பற்றப்புலியூராசயமிகுபுயத
லிமுயலகனெளியமனியபதமருள்தம நயசபைநாதா (உன்பா)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-அடதாளம்

பல்லவி

சந்ததமுன்பாதசேவை தந்தென்மேற்கிருபைபாராய்

அதுபல்லவி

செந்திருமேவும்புலியூர்வாழ் சிற்சபைநடேசசுவாமி (சந்த)

சரணங்கள்

- க. பண்சிலம்போசையளிக்கப் பரவியென்வினையொழிக்கக்
கண்களானந்தந் துளிக்க கண்டென்மனதுட்களிக்கச் (சந்த)
- உ. சிந்தூரப்போர்வையுமாடத் தேவர்கள்மறைபாட்
ஐந்தெழுத்துருவம்நாட அணிமலர் தூவிக்கொண்டாடச் (சந்)
- நட. பங்கயத்தயன்மால்காணப் பாதனெபொற்பணிபூணு
தங்குவில்வாசுகிராணு சம்புவேயம்பலவாணு (சந்த) (யந)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-அடதாளம்

பல்லவி

சித்தரின்னமுண்டோ பூலோகத்திற் சித்தரின்னமுண்டோ

அதுபல்லவி

அத்தர்தில்லைவாழு

மம்பலவாண

ரானந்தத்தாண்டவ

ராயரல்லாமற் (சித்த)

சரணங்கள்

- க. ஒப்பிடுவித்தைக ளெப்படியுலகத்தி லுடலேசெப்பாக வுயிரே
பந்தாகச் செப்பிடுவித்தைகள் வினையாடினபின்பு செப்புமில்
லை பந்துமில்லையென்றொளிக் குஞ் (சித்த)
- உ. இதஞ்சொல்லிக்கின்னரர் கிம்புருடர்பாட விளந்தனிலம்பிகை
கண்களிகூடப் பதஞ்சலிவெம்புல் யஞ்சலிபண்ணைப் பதஞ்சலி
யாமற்பண்ணுஞ் (சித்த)
- நட. மாலொடுபிரமணுந் தேடரிதான மலர்ப்பாதங்கண்டு வணங்கித்
தெரிசிக்கச் சாலோகசாமீபசாளுபசாயுச்சயந் தந்தருள்தாண்டவ
ராயரல்லாமற் (சித்தரின்ன) (யச)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி

காணமலிருந்தாலென் கலக்கந்தெளியாதே

அதுபல்லவி

பூணாமரவணிந்த பொன்னம்பலத்தானைக் (காணம)

சரணங்கள்

- க திரிபுரத்தையெரித்தானைச் செங்கையின்மான் தரித்தானைக்
கரியுரித்துப்போர்த்தானைக் கங்கைமுடித்தானை
அரியயனுதித்தானை யஞ்செழுத்தாயுதித்தானை
உருவிலியையெரித்தானை யொளிவெண்ணீற்றானைக் (காண)

உ. தலைமாலேதரித்தானை தக்கன்சிரந் துணித்தானை
 உலகெலாபநிறைந்தானை யுவமையில்லானை
 மலைதனுவாய்வனைத்தானை மறலிவிழவுதைத்தானை
 கலைமதியைப்புனைந்தானைக் கண்மூன்றுடையானைக் (காண)

ங. நாலுகோபுரத்தழகும் நன்மதினமண்டபத்தழகும்
 சீலமிகுந்தெருவழகுஞ் சிவகங்கையழகும்
 ஆலமிடற்றினிழழகும் ஆடுமப்பலத்தழகும்
 பாலின்மொழியுமையழகும் பரமானந்தத்தழகும் (காண)

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிராகம்-ஏகதாளம்

பல்லவி

கண்டவர்விண்டிலரே யனுநினம் ளீண்டவர்கண்டிலரே

அநுபல்லவி

கண்டவர்விண்டிலர்

விண்டவர்கண்டிலர்

அண்டரண்டங்கடந்த

ஆதிசோதிபாதம் (கண்ட)

சரணங்கள்

க. முத்திபத்திசத்திமுப்பாள்ளினைவழல் நெற்றியொற்றுமொரு
 நிலைமதானுமல்ல தத்தெய்யென்றுதாள மத்தளமதிரவே தி
 த்தியென்று மன்றுளாடுந்திருக்கத்தைக் கண்டவர்

உ. அந்தக்கணமொருங்கு சத்தாதிசயந்து மடக்கியறிவுடன்
 கூடிச் சந்தித்தநின்றருள்சற்குருவுப்போற்றும் அந்தமதாகிய
 வானந்தநடனத்தைக் கண்டவர்

ங. ஒவ்வுதானுமல்ல அவ்வுயிர்வ்வுமல்ல நவ்வுஞ்சிவ்வுமல்ல நாதந
 டுவணையிற் சிவ்வுபவ்வுமல்ல சேர்ந்தவட்டமல்ல அவ்வுமுவ்வு
 மல்ல வாதிசுகூந்தநடனம் கண்டவர் யுக

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பாததெரிசனஞ்செய்யும்போதே-செய்த

பாவம்செருண்டுநிஜபலமானதே

அநுபல்லவி

வேதம்பரவுந்தில்லைமன்றுள்மீதேமெத்தமிக்குள்ளகாளியுந்திடுக்கி
 டவுலகமும்நடுக்கிடத்திருத்தியென்றடுக்குடனடித்திடும் பாத

சரணங்கள்

க. பத்தியுடனே பூஜைபண்ணும்பாலன் தன்னைப் பற்றிப்பிடிக்க
 வந்தபாசக்காலன் தத்திவிழவே யுதைத்தருள்காலன் வெற்றி

த்தாண்டவம்புரிந்தென்னை யாண்டவனெனவரு மாண்டவரெ
லும்பையும் பூண்டவாசிவம்பணி பாத

உ. சுந்தரமூர்த்தியார் தமிழுக்காக வும்பர் தொழுதிடத்தூதுக்கி
சைந்தன்பாக அந்தமின்பரவைக்கு முன்பதாக வந்த வரகரசி
வகிரிதிரிபுரமெரிபட நகைபுரிவரதர் பரமரகசியமான பாத

ந. ஆலவிடமருந்தஞ்சர்வேசன் கங்கையணிந்தவன் மாகயிலைமா
மலைவாசன் மாலுக்கினையவுமைமகிழ்நேசன் சதர்மறைவிரிமு
டியிசையுறைபவ னமுல்லிகர் கறைவிடவரவொடு பிறையையு
மணிபவன் பாத யெ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி

ஆடினதெப்படியோ நடனம்நீ ராடினதெப்படியோ

அதுபல்லவி

தேடியமெய்ப்பொருளே வளமேவும் சிதம்பரத்தேயொரு
சேவடிதூக்கிரின் ருடின

சரணங்கள்

க. ஒன்றல்லரண்டல்ல ஒன்றிரண்டுமல்ல நன்றல்லதீதல்ல நாதவி
ந்துமல்ல அன்றல்லவின்றல்ல வாதியந்தமல்ல மன்றுள்மரகத
வல்லிகொண்டாட ஆடின

உ. ஆணல்லபெண்ணல்லவன்றியலியுமல்ல காணருபமல்லகாணாத
ருபமல்ல சேணல்லவேயொரு தேவர்க்குள்ளேதேவ வாணுத
ற்பச்சை மடந்தைகொண்டாட ஆடின

ந. பூதங்களல்ல புறம்பல்லவுள்ளல்ல வேதங்களாலே விளங்கும்
பொருளல்ல ஆதவன்பாலே யசையும்வடிவல்ல மாதுமையா
ள் பச்சைவல்லிகொண்டாட ஆடின

ச. பஞ்சவர்ணமல்ல பஞ்சபூதமுமல்ல நெஞ்சினினைவுமல்ல நினை
விற்கனவுமல்ல அஞ்சமுக்கமுமல்ல ஆறுதாரமுமல்ல வஞ்சி
மரகதவல்லிகொண்டாட ஆடின யிஅ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்

பல்லவி

ஆடிக்கொண்டாரந்தவேடிக்கைக்காணக்கண்ணயிரம்வேண்டாமோ

அதுபல்லவி

நாடித்துதிப்பவர் பங்கிலுறைபவர் நம்பர்திருச்செம்
பொன்னம்பலவாணர் ஆடிக்கொண்

சுரணங்கள்

க. பங்கயபாதச்சிலம்பசைந்தாடப் பாதச்சதங்கைகள் கிண்கிணை
ன்றூடப் பொங்கமுடனேயுரித்துத்தரித்தபுலித்தோலசைந்தா
டச் செங்கையிலேந்திய மாண்மழுவாடச் செம்பொற்குழைக
ண்முயலகனூடக் கங்கையிளம்பிழைச்செஞ்சடையாடக் கனக
சபைதனிலே ஆடின

உ. ஆரவமணிமாலையாட வாடுமரவம்படம்விரித்தாடச்சீரணி
கொன்மைமலர்த்தொடையாடச் சிதம்பரத்தோராத பேரணி
வேதியர்தில்லைமூவாயிரம்பேர்களும் பூசித்துக்கொண்டிரு
டக் காரணிகாளியெதிர்த்துநின்றூடக்கனகசபைதனிலே ஆடி

ங. நிர்த்தகணபதி வேலர்நின்றூட நின்றயன்மாலுட னிர்திரூட
முப்பத்துமுக்கோடிதேவருடனே முனிவரும்நின்றூட மெய்
ப்பத்திமேவும்பதஞ்சலியாட வியாக்ரமபாதரும் நந்தியுமாடக்
கொப்புற்றகாதாள்சிவகாமியம்மையுங்கூடவேநின்றூட ஆடி

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சௌராஷ்டகம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சம்போசங்கரமஹாதேவா சதாசிவ சம்போசங்கரமஹாதேவா

அதுபல்லவி

செம்பொற்சபையிலே செஞ்செய்யுஞ்சிதம்பர அசஹாசிவசம்போ

சுரணங்கள்

க. அரிமாற்பிரமற்கரியோனே சித்தந்தெளிந்த வன்பர்கள் தமக்கு
ரியோனே, புவனங்களில் திரியுமுப்புரமெரிசெய்தசச்சிதானந்
த பரஹரஹாசிவ சம்போ

உ. அனவரததாண்டவராயா கைலைவெற்பை அசைத்தவனை ரட்சி
த்தநெயா மருவார்கொன்றைபுனலொடுமதி தும்பைபுனையுஞ்
சிம்பரஹரஹாசிவ சம்போ

ங. இருமுனிவர்க்கருளும்நாதா மூவாயிரவரென்று மர்ச்சனைசெ
ய்பொற்பாதா வெனையாண்டருள் திரிபுரைசிவகாமிதினமும்
மருவியஹரஹாசிவ சம்போ உய

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்.

பல்லவி

ஆடியபாதா இருவர் பாடியகாதா

அதுபல்லவி

நீடியவேதாதில்லை நிர்த்தவினோதா

ஆடியபாதா

உ.	உண்கிருணுறங்கிருள்
சங்கீதத்தைமீட்டுறள்
மங்கையுடன் கூட்டுறள்
அங்கலிங்கபீடமாக	உருவாட்டுச்சேராட்டுறள்
தானேதீபங்காட்டுறள்
மலைக்கக்கண்காட்டுறள்
விங்குமங்குமாயசைந்து மாய
ஈ.	கூட்டுறள்வெகுசண்டை
மாட்டுறளுலகம்பா
ஆட்டிடையனம்பலத்தி
காட்டுமெய்யிலாறுக்கப்பால்	மூட்டுறள் தத்துவத்தின்
ராட்டுறள் பின்னையுமோர்
லஞ்சாடுபேய்க்கிறவன்
விட்டிலேகுடியிருந்து மாய
ச.	பண்ணுமல்லவின்னுமல்ல
பெண்ணுமல்லவாணுமல்ல
ஒண்ணிலிருந்தஞ்சையு
கண்மாயக்காரனென்றுங்கைக்குள்ளேயுஞ்சிக்காமல்	வாய்வுமல்லதேய்வுமல்ல
பேசாமனின்றவிடம்
முண்டுபண்ணிக்கொண்டவா
மாய

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பியாகடை-ஏகதாளம்

பல்லவி

ஆட்டுக்காலைத்தாரும் என்சாயிவாதாட்டுக்காலைத்தாரும்
அதுபல்லவி

ஆட்டுக்காலைத்தேடி யம்பலவானரே
காட்டுப்புலியும்பாம்புங் காத்துக்கொண்டிருக்குது ஆட்டு

சரணங்கள்,

- க. சின்னரர்கீம்புநடரா தியர்வினையர்கெருடகாந்தருவர்சித்தவிந்
தியாதரர், தன்னிகரில்லாததந்திரர்மந்திரர் சரணஞ்சரணமெ
ன்றிருகைகூப்பிநிற்கப், பொன்னின்விமானத்தர்சிவிகைவாகைய
த்தீர்ப்புககணுதிபர்போற்றியடிவிருட்ப அன்னவாகனத்தன்ம
ண்ணிலேற வாயனாட்டுக்காலைத்தேடிக் கோட்டுப்பன்றியாபி
னாள் ஆட்டு
- உ. முப்பத்துமூக்கோடிசேவர்குமார்களும்முனிவரானவரும்மிஷி
களனைவோருந், செப்பமானசந்திராதித்தருங்கூடிச் செயசெ
யென்றுபாதந்தரைத் தேடுகிறார்கள். ஒப்பில்லாதகாளியம்பல
த்தேநின் றுஉண்ணைக்கண்டதொந்தேதாமென்றாகிறுள், மெ
ய்ப்பதாசுமந்தக்காலையெனக்குத்தந்தரால் வேண்டுமறுபத்தஞ்
சாம் வினையாட்டாகுஞ்சாமி ஆட்டு
- ஈ. ஆக்கியதிசைவனர் திக்குப்பாலகரு மாதிவைவரவரும்நாதரனை
வருந், தாக்கியதாவரசங்கம்கோடியுஞ்சந்தித்துப் பாதத்தைக்
காத்துக்கொண்டிருக்கவே, பாக்கியஞ்செய்தவன் முயலகனொ
ருகாலைப்பற்றிமுதுகணையில்வைத்துச் சமந்துக்கொண்டான்,

துக்கிப்பொற்றானே யெனக்குத்தந்தாற் றலைசுமக்குஞ்சுமக்கும்
போதும்போதும்போதுஞ்சாமியிந்த ஆட்டு உச

கீர்த்தனம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சமிதரிசனங்கண்டுசபலமானே னானே

அதுபல்லவி

வாமியொருபாகர்சபைவானரா திசபையில் சாமிதரிசனம்

சரணங்கள்

- க. அனுதினமுமடிபோற்றமடியர்தம்மைநினையாத மனிதனையுமீ
டேற்றவரமருளவே, தனனவெனவேபரதசாஸ்திரவிதிதவறா
மற்றினமுமுமைகாணநடனஞ்செய்தருள்சிற்சபையில் சாமி
- உ. சோமனாயர்நதியரவுதாயதா கியகொன்றைத் தாமமணியுஞ்செ
ஞ்சடாபரணர், பூமன்முதன்முனிவோர்கணைம மாதவருடன்
சாமளசொருபாட்டணியேமசபைதனிலே சாமி
- ஈ. தேவாதிதேவரும் தில்லைமூவாயிரவரும்பாவணர்மூவர்தமிழ்பக
ரடியவரும், நாவாரவேபுகழ்ந்து பூவாலர்ச்சனைசெய்து காவ
லென்றேதுதிக்குங்கனகசபைதனிலே சாமி உரு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஏகதாளம்

பல்லவி

அம்பலவாணர்நீரே தென்புலியூ ரம்பலவாணர்நீரே

அதுபல்லவி.

அம்பலவாணர்நீரே யன்பர்க்கன்பானசுவாமி
செம்பொற்கிளிமொழியான் சிவகாமிநாதர்நீரே அம்பல

சரணங்கள்

- க காலனையுதைத்தீரே காமனையெரித்தீரே
வேலனையின்றீரே வேதவஸ்துவும்நீரே அம்பல
- உ திரிபுரமெரித்தீரே திங்களைத்தரித்தீரே
கரியையுரித்தீரே காலகாலரும்நீரே அம்பல
- ஈ இடைபிங்கலையுநீரே யேகப்ரம்மமும்நீரே
விடையின்மேல்வருவீரே வெட்டவெளியும்நீரே அம்பல உசு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்

பல்லவி.

ஆராராசைப்படார் நின்பாதத்துக் காராராசைப்படார்

அநுபல்லவி

அருள்பாராய் பதந்தாராய் துயர்தீராய் புலியூராய்
நின்பாதத்துக்

காரார்

சரணங்கள்

- க கனகமேனியன்பனகசயனன்சஞ்சனுடன்பதஞ்சலிபோற்ற, அன
வரதமுங்கனகசபையுளாடிச்சிவந்தென்னைத்தேடியபாதத்துக்
- உ பாவித்தவெங்கனற்போலுற்றவந்தகன் பாசத்தின்மேனியேநே
சிப்பதேதுன்னைச். சேவித்தவேனையிலேமுத்திபாலுக்குந் தே
வேயென்னையாண்டகோவேநின்பாதத்துக் காரார்
- ங அருவரைதன்னையொருபதுகையா லசைத்துபலன்கொண்டெ
டுத்தராவணன், ஒருபதுகரம்நெரியவே முன்னொருவிரலுண்
றுமருமலர்ப்பாதத்துக் காரார்
- ச மூவாயிரவரும்பூவார்மனிதரும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்மு
னிவரும், தேவாதிதேவனே வாவாவென்றேத்திநிந்தேசாசிவ
காமியேநசாநின்பாதத்துக் காரார் ௨௭

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்

பல்லவி

நானேமுமுதும்நம்பினேன் கனகசபையானே நின்பாதந்தானே

அநுபல்லவி

ஆனேவாகனமாகக்கொண்
அறியேநான்சிறியேன்

டோனேபுலியூரானே
பிரியாதருள்செய்யாய் நானே

சரணங்கள்

- க விடியாமிடியார்கொடியார்பக்கலிற்றமிழ்ப்படியாதருள்செய்யவு
ந் குடியாயிருக்குமுன் அடியாருடனையென்னைக்கூட்டாய்நா
ட்டாய்காட்டாய்திருநடனம் நானே
- உ கனவிலுநனவிலுமனகிலுமுனைநாடிக் கவிபாடித்துதிசெய்யவ
ந்தினமும் வரந்தானேயருளுன்பதியையெண்ணித் திருநாள்வ
ருநாளொருநாளானைக்கண்டு நானே
- ங அந்தரிசிவகாமசந்தரிமணவரளா வந்தரிதொழுந்தாளா திந்தரி
டிக்குடி திந்தரியெனவாநிஞ்சிவனே சிவனேசிவனே துணை
யென்று நானே

தாளகீர்த்தனம்-இ ம் கௌளிபந்து ஏகதாளம்

பல்லவி

ஐயனேநடனமாடிப்பொற்பாதா ஆனந்தக்கயிலாயனே

அதுபல்லவி

துய்யனேதிருச்

சபைதனில்தாண்டவந்

தோகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திருத்தமென்றொரு பாதந்தூக்கிய ஐ

சரணங்கள்

- க கங்கைசடைக்கணிந்த கருணைசாதவளங்கா
 அங்கையின்மழுவேந்து மரணேபரமலிங்கா
 செங்கைபார்ப்பதிபங்கி னானும்வளாபிரசங்கா
 ஜேகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திருத்தமென்றொரு பாதந்தூக்கிய
- உ வேழமுகனைப்பெற்ற விமலாநமச்சிவாயா
 ஆழிதரித்தகைய னானமுதந்தனையா
 சோழன்கைவெட்டுண்ட தூயர் அன்பர்சகாயா
 ஜேகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திருத்தமென்றொருபாதந்தூக்கிய
- ங சித்தஜனுடன்புர மெரித்தபாபநசா
 உத்தண்டசர்வேசா உமைமகிழ்ந்திடுநேசா
 சத்திமாகாளிமுன் றலைகுனிந்திடவிசித்
 தாகுஜெம்தரி தாகுதித்திமி திருத்தமென்றொருபாதந்தூக்கிய

தாளக்கீர்த்தனம் இம் தோடி சாப்புதாளம்

பல்லவி

ஆடியவேடிக்கைபாரீ ரையராடிய வேடிக்கைபாரீர்

அதுபல்லவி

தேடியமாலயன்காணுதபாதர் தில்லைமூவாயிரவர் கண்டவதீதர்
 தாடொழுவார் க்கருணல்கும்பிரக்கியாதர் தம்பரமானசிதம்பரநாதர்

தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்தரிகிட
 ததிங்கத்தோம் திரிகிடத்திங்கத்தோம்
 தாகுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்
 ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்கிடத
 ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
 ததிங்கத்தோம்கிடத் தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்
 தாம் தகுத்தரி தரிகுதிரிகு தரிகுஜெம்தரி
 தாம் தகுத்தரி தரிகுதிரிகு தரிகுஜெம்தரி
 தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
 தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி
 தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடததக
 தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடததக
 தத்தடிங்கு தடிங்கு டிங்கு

ததணதஜெணுத ததணதஜெணுத

தத்திங்கணத்தோம்

ததிங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென

ஆடிய

க. அதிரும்வாணன் குடமுழுவோசைதிசைமுட்ட அந்தராதந்தியி
நாதமகிலமெல்லாமெட்ட சதுர்முகனிசைக்கொத்தங்கருகிற்றுவாந்த
ட்ட சதியிறந்தயன்றுகைதூக்கிமத்தளங்கொட்ட

தாசுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட

ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்

தாசுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம் திரிகிட

ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்கிடத

ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்

ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமிதெய்தெய்

தாம்தகுந்தரி தரிசுதிரிசு தரிசுஜெம்கரி

தாம்தகுந்தரி தரிசுதிரிசு தரிசுஜெம்கரி

தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி

தந்ததிந்தந் தந்தணந்தணந்திமி

தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடததக

தந்ததிந்திமி தக்கிடத்திக்கிடததக

தத்திங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென

ததணதஜெணுத

ததணதஜெணுத

தத்திங்கணத்தோம்

ததிங்கணத்தோம் ததிங்கணத்தோமென

ஆடிய

உ. விரித்தசெஞ்சடையாட விளங்குகுண்டவமாட மென்கைமான்
மழுவாட மேனியிற்பொடியாடத், தரித்தவெண்புலிதன் மருங்கிலி
சைந்தாடத் தண்டைகிண்கிணியிருதாளிலசைந்தாட

தாசுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட

ததிங்கத்தோம்திரிகிட ததிங்கத்தோம்

தாசுசேகிண சேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம் திரிகிட

ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம் கிடத

ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்

ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமிதித்திமி தெய்தெய்

தாம்தகுந்தரிதரிசு திருசு தரிசுஜெம்கரி

தாந்தகுந்தரி தரிகு திரிக்கு தரிகுஜெம்தரி
 தந்ததிர்தந் தந்தணந்தணந்திமி
 தந்ததிர்தந் தந்தணந்தணந்திமி
 தந்ததிர்திமி தக்கிடத திக்கிடததக
 தந்ததிர்திமி தக்கிடத திக்கிடததக
 தத்தடிங்கு தடிங்குடிங்கு
 ததணதஜெணுத
 ததணதஜெணுத
 தத்ததிங்கணத்தோம்
 ததிங்கணத்தோமென

ஆடிய

ந. நன்மைசேர்தும்புருநாரதரிசபாட நாரதப்ரமானந்தத்தழுந்
 தி யாவருந்தேடத்தம்மெய்மறந்திருமாதவர்கூத்தாடத்தைய லுமை
 மகிழ்கொண்டிருள்ழிநாட

தாசுசேகிணசேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
 ததிங்கத்தோம் திரிகிட ததிங்கத்தோம்
 தாசுசேகிணசேகிணங்கிட ததிங்கத்தோம்திரிகிட
 ததிங்கத்தோம்திரிகிட ததிங்கத்தோம்கிடத
 ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமித்திமிதெய்தெய்
 ததிங்கத்தோம்கிடத தத்திமித்திமிதெய்தெய்
 தாந்தகுந்தரிதரிகுதிரிக்குதரிகுஜெம்தரி
 தாந்தகுந்தரிதரிகுதிரிக்குதரிகுஜெம்தரி
 தந்ததிர்தந்தந் தணந்தணந்திமி
 தந்ததிர்தந்தந் தணந்தணந்திமி
 தந்ததிர்திமி தக்கிடத திக்கிடததக
 தந்ததிர்திமி தக்கிடத திக்கிடததக
 தத்தடிங்கு தடிங்குடிங்கு
 ததணதஜெணுத
 ததணதஜெணுத
 தத்ததிங்கணத்தோம்
 ததிங்கணத்தோம்
 ததிங்கணத்தோமென

ஆடிய நய

தாளக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்

பல்லவி

நடிப்பவனே சிற்சபைரின்று நடிப்பவனே

அ. துபல்லவி

நடிப்பவனேகங்கை
படிப்பவனேவிடங்

முடிப்பவனேமற
குடிப்பவனே நடிப்பவ

சரணங்கள்

க. அரியுமயனும் விண்ணமரர்முனிவருமனகதிநகரர் பனககயன்
மும் உருகியுருகியுள்ளொளியும்வெளியேபொளியும் வெளிபெ
ற வடியர் துதிசெய

தரிசுதரிசுகு தரிசுதரிசுகுதாம்	தாம் தத்தாம்
திரிசுதிரிசுகு திரிசுதிரிசுகுதீம்	தீம் தத்தீம்
தரிசுதரிசுகுதாம்	திரிசுதிரிசுகுதீம்
தரிசுதரிசுகு	திரிசுதிரிசுகு
தந்தெய்யத்தெய்யத்	
தரிசிடதகததிங்கணத்தோமென்று	நடிப்பவனே

உ. அண்டரண்டமு மண்டலங்களு மஞ்சலிசிர பந்தனத்தொடு
கண்டிகண்டேளம் நைந்துபொங்கக் கணங்களின்று வணங்கி
யின்புற

தந்த தந்தக தந்ததந்தக தாம்	தாம் தத்தாம்
தந்ததிந்திகி தந்ததிந்தி தீம்	தீம் தத்தீம்
தந்ததந்தக தாம்	
தந்ததிந்திகி தீம்	
தந்ததந்தக	திந்ததிந்திகி
தந்ததெய்யத்தெய்யத்	
தரிசிடதகத ததிங்கணத்தோமென்று	நடிப்பவனே

ங. பட்டரானவர் சிட்டரானவர் பத்தரானவர் முத்தரானவர்
இட்டமாம்புலி ரட்டபாத மிணங்கிநின்றுவணங்கியின்புற

தகதகதகதக தகதகதக தாம்	தாம் தத்தாம்
திகிததிகிதிகி திகிததிகிதிகி	தீம் தத்தீம்
தகதகதகதக திகிததிகிதிகி	தீம்
தகதகதகதகதாம் திகிததிகிதிகி	தீம்
தகதகதகதக திகிததிகிதிகி	
தத்தெய்யத்தெய்யத்	
திரிசிடதகதக ததிங்கணத்தோமென்று	நடிப்ப நக

மூவடுக்கொலித்தாள-கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

நிருத்தஞ்செய்தாரேஜயர் சதானந்த நிருத்தஞ்செய்தாரேஜயர்
அதுபல்லவி

நிருத்தமானமன்றுள் சிவசிதம்பரநாதர்
தித்திமிதிமிதிமி திக்கிடத்திக்கிடத்திசு
சத்திமிதிமிமுக ததிங்கணத்தோமென நிருத்தஞ்

சரணங்கள்

க. அருமறையொலிக்கிக்க ஹர ஹர ஹர ஹர ஹர ஹர வென
வே அடியவர் குழாந்துதிக்க, திருதுதலுமைமதிக்கச் சிவசிவ
சிவசிவசிவசிவவெனவே சேர்ந்திருமுனிசுதிக்க தரிக்கதோந்
தத்திமி தரிகிடசத்தித்தாந்தாந்தாந்
ததண ததணஜெணு தஜெணு தஜெணுத
ததண ததண தகத்திங்கணத்தோமென நிருத்

உ. தித்திமத்தளநாதந் திந்தோந்திந்தோந்திந்தோமெனவே ஜெக
மெங்கணுமோதப் பத்தாஞ்செழுத்தோதப் பம்பம்பம்பம்பம்
பம்மெனவே பகர்திருச்சங்கமூத
தித்தித்தோந் தித்திமிதிரிகிட தித்தித்தீந்தீந்
திரிகுசுதிரிகுசு ஜெம்ஜெம்ஜெம்தரி
தரிகுசுதரிதக ததிங்கணத்தோமென நிருத்

ங. தரணிபவத்தரைக்கெலிக்கந் தகதகதகதகதகவெனவே தரித்த
கைமமுச்சொலிக்க கருதினரெண்ணம்படிக்க கலகலகலகல
கலகலவெனவே காலிற்சதங்கையொலிக்க
தரிகுசுத் தரிதித்தி தரிகிட தித்திந்தோந்தோந்தோந்
தகணகடிங்குசு தடிக்குடிங்குசு
தகணககணதக ததிங்கணத்தோமென நிருத் ௩௨
மூவடுக்கொலிக்கீர்த்தனம்-இ-ம்-கௌளிபந்து-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஆனந்தத்தாண்டவமாடினார் தில்லையம்பலவாணர்

அதுபல்லவி

ஆனந்தத்தாண்டவமாடின்றோ ரரியருள்சித்தம்பெறச்சக்கொ
டன்றருச்சிக்குர் தனிப்புஷ்பந்தரிச்சுத்தம்பதத்திற்பொற் றிருச்சிற்
நம்பலத்துனின் ஆனந்தத்தாண்டவம்

சரணங்கள்

- க. பாதச்சிலம்புகலீர்கலீர்கலீரென்னப் பைம்பொற்குழைகள் ப
வீர்பவீர்பவீரென்ன வேதபுராணந்ததெய்ததெய்ததெய்ததெய்
யென்ன விரித்துச்செஞ்சடைக்குப்பெண் தரித்துக் குஞ்சாத்
தைக்கொன் றுரித்துத்திண்புரத்தைப்புண்சிரிப்பிற்சங்கரித்து
நின் ஆனந்த
- உ. மால்சைமத்தளர் தணைணைணைவென்ன மலரவன்தாளங் க
ணீர்கணீர்கணீரென்னச், சேல்விழிமாது சபாசபாசபாசென்
ன சிறக்கக்கிண்கிணீச்சத்தந்ததைக்குட்கிங்கிணுக்கென்று பிற
க்கச்சொர்க்கமட்டுக்குந்திறக்கச்சபைநிறக்க ஆனந்த
- ங. பத்தர்கள்தேகம் வீரீர்விரீர்விரீரென்னப் பதஞ்சலிவியாக்கிரர்
ஜெயாஜெயாஜெயாவென்ன சித்தகணங்கள் சிவாசிவாசிவாவெ
ன்ன திடுக்குச்செந்தணக்குத்திந்திடுக்குச் செந்தணக்கென்றவ
குடுக்கைக்கையுச்செந்கையடுக்கத்தொனியெடுக்க ஆன

இஃது

கோள்ளடக்கரைமேல்நின்றபாடியது.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

காணாமல்வீணிலே காலங்கழித்தோமே

அதுபல்லவி

சேனாடர்போற்றுந்தில்லைச் சிதம்பரஸ்தலத்தை காணாமல்

சரணங்கள்

- க. சேரன்சோழன்பாண்டியனிரண்ணியவன்மன் கோபுரமுஞ் சூ
ரவீரப்பூபன் செய்ததிருமதில்களும் பாருலகும்போற்றுகின்
ற பஞ்சாசூரப்படிசளும் ஆரணங்கள்சூழ்ந்த திருவாயிரக்கா
ல் மண்டபமும் காணாமல்
- உ. கங்கையுமின்றைந்தசிவகங்கையும்படித்துறையும்மங்கைசிவகா
மியம்மை வாசல்பணிமண்டபமுந் திங்களணிதிருமுலநாதாரூ
ட்சந்நிதியும் பொங்குசெல்வம்போலுயர்ந்த தங்கப்பேரம்பல
மும் காணாமல்
- ங. நிர்த்தசபை கனகசபை சிற்சபையின்தெரிசனமும் முத்திபெற
லாமெனவேமுழங்குஞ் சின்னத்தொனியும் பத்தர்க்குட்சிறந்த
கோவிந்தராஜர்சந்நிதியும் சுற்றிலுந்துலங்கரத்தெனசொர்னக்கொ
டிமரங்களும் காணாமல்

- சு. தில்லை-முவாயிரவர் முனிவர் பெரும்வீதிகளும்-அல்லும்பகலு
மளிக்கமன்னதானசிழம்புஞ் - சொல்லரியமடங்களுஞ்சோலைக
ளும்வாவி்களும் - நல்ல திருக்கூட்டங்களும் நாலுதெருவீதிக
ளும் காரணமல் ஈச

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தெரிசனஞ்செய்வேனே முத்திகொடுக்குந் திருவம்பலவானேசனே

அதுபல்லவி.

அரியயனிருவருமறியாத விமலனை
கரியுரிபோர்த்தநங்கருணைக்கடலைத்தேடி

சரணங்கள்

- க. செஞ்சடைமதிகங்கையுந் திருமுகஞ்சிறந்த பங்கயச்செங்கையு
மபஞ்சாட்சரப்படியும்பாதத்தணிசிலம்பும் நெஞ்சாரவேதுதி
த்துநின்மெனதுகண்ணாரத் தெரி
- உ. காளியுடன்வாதனை யிருமுனிக்குங்காட்சிகொடுத்தநாதனை மா
லுடன்பணி யிரணியவன்மன்றைக்கருள் காலகாலனையன்பா
கருத்திற்குடி கொண்டானைத் தெரி
- ஈ. சிவகாமிபிரானேசனை யெனையாண்டருள் தில்லையம்பதியீச
னை அவனிதொழுதபாபரனை பென்னையனை சிவசிதம்பரதேவ
சிற்றம்பலவாணனைத் தெரி ஈடு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்

பல்லவி

கண்டபின் கண்குளிர்ந்தேன் ஜனனக் கடலைக்கரைகடந்தேன்

அதுபல்லவி

அண்டர்பிரானைக் கருணாகடாகூதனை யம்பலத்தைகண்டபேர்க்கரு
ன்மோகூதனை அண்டபகிரண்டமும்படைநேயனை யாண்டவனை நித்
தியத்தாண்டவராயனைக் கண்டபின்

சரணங்கள்

- க. அந்திப்பிறைகங்கைகதா னசைந்தாடவே யமரர்முனிவர் சிவசிவ
வென்னவே சந்தித்தேயன்புடன் தும்புருநாரதர் சங்கீதமேபடி
க்க விநதைக்கிசைந்தமால் மத்தளம்கொட்டவே வேதங்கண்
ரேன்றுதாளமுழங்கவே தித்தோந்திரிகிடதோதிமியென்னவே
சந்தித்துநின்றூடுமும்பர்கள்கோணைக் கண்

உ. பரவைத்தன்வாசலிற்று தனைவே தனைப்பத்தர்க்குமுத்திளித்
 துடுங்கீர்த்தனைக், கரமதிற்சூலகபாலந்தரித்தானைக் கங்காளனை
 ப்பரனை, நிராமயமாகப்புராந்தருணைநித்தியகல்யாணனைச்
 சித்தவினோதனைப் பரம்பரமாகியவாண்டவனைக்கிருபைபாரை
 ன்பாருக்கருள்பேரம்பலத்தானைக் கண்

ங். தண்ணேல்நல்லிழிமாகாளிவாதுக்குத் தாக்களித்தெக்களி சொ
 ல்லியரண்டு. கண்படைத்தேயெதிர்த்தானுகின்றன்தலைகவிழ்ந்
 தப்புறம்நிற்கவே, மண்ணிலொருபாதம் விண்ணிலொருபாத
 மாசவேவைத் தூர்த்தநடனஞ்செய் அண்ணலைக்கண்ணையா
 னுமுக்கண்ணையனங்களைவென்றகனகசேபசனை கண் ங்கா

வி ஷ ந் தீ ண் டி ய வு ட ன் பா டி ய து.

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-ஏகதாளம்

பல்லவி

அருமருந்தொருதனிமருந்தம்பலத்தே கண்டேனே

அதுபல்லவி.

திருமருந்துடன்பாகமருந்து தில்லையம்பலத்தாடுமருந்து-இருவினை
 களறுக்குமருந்து-ஏழையடியர்க்கிரங்குமருந்து அருமரு

சரணங்கள்.

க. கொன்றைதும்பையணிந்தமருந்து கோவைமீசிற்படர்ந்தமருந்
 து, மன்றுளேநின்றாடுமருந்து மாணிக்கவாசகர்கண்டமருந்து

உ. இந்திரானவர்வானவர் தாமுயிருடிகள் தமக்கெட்டாமருந்து, சந்
 திரசூரியர்காணாமருந்து தானேமுனைத்துத்தழைத்தமருந்து

ங். திரித்தித்தியென்றாடுமருந்து தேவாதிமுவர்கள் காணாமருந்
 து, கருத்தைத்திருத்தியிருந்துமருந்து காலனைக்காலாலுதை
 த்தமருந்து அரு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னுகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

என்றுசென்றுகாண்பே நெனதுகண்குளிர

அதுபல்லவி

மன்றுள்பதஞ்சலி புலியூர்வாழஞ்சபாபதியை என்று

சரணங்கள்.

க. புண்டரீகமுத்தழகும் புன்சிரிப்பினழகும், வண்டுநிறவிழியழ
 கும்வரிசைத்தந்தழகும், குண்டலமுஞ்சவுக்கினியும் கொப்பு

தரித்திநிமழ்கும், மண்டலமெல்லாம் விளங்குங் கண்டசரத்
தழ்கும் என்ப

உ. மெய்யெல்லாம்வெண்ணீறு விளங்கியவற்புதவழுகும் கைகளி
லே தரித்திருக்குங்கனலும் டமருகமும் பையரவம்பூண்டகை
யாற்பயந்தீர்க்குமழ்கும் வையமெல்லாமுய்யவங்கண் வரவீசு
ங்கையழுகும் என்று

ந. குஞ்சிதபாதத்தழுகுங்குளித்தவோர்பாதத்தழுகுங்,கஞ்சன்மு
டிமாலையொடுகவின்பதக்கத்தழுகுங், கொஞ்சமொழி சிவகாமி
கூடநிற்குமழ்கும் நெஞ்சைவிட்டுநீங்காம லிதமுமனங்களிக்க
என்றுசென்றுகாண்பேனெனதுகண்குளிர என்று ௩௮

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

காணமுத்திபெறலாமே ஒருதரத்திற் காணமுத்திபெறலாமே

அதுபல்லவி

காணமுத்திகருந்தில்லைத் தானுவாயிருந்துபஞ்ச பாணனைக்
கண்ணலெரித்த, சோணகிரிவல்லவா புராணசந்தர்தமிழ்மூவாண
ருக்கருள்செயும்நிர்வாரணரெனும்பேரம்பலவண்ணர்தஞ் சிவந்தபாத
ங்காணமுத்திபெறலாமே காண

சரணங்கள்,

க. பண்டுவிடமுண்டுநீலகண்டபுரஹசம்பு முண்டகத்திருமனாள்
ர்புண்டரீகாசனர் துதிகொண்ட சிவசங்கரபிரசண்டகாலனை யு
தைத்துத் தண்டனைபுரிநடேசர் புண்டரீகமலர்த்தானைக் கா

உ. பஞ்சவதனமகேசர்குஞ்சர்சருமதரர் வஞ்சிசிவகாமிநேசர் தஞ்
சமென்றடைந்தவர்தம், நெஞ்சிலுறுதயம்புரிந்த விஞ்சுகனகசசே
சர் செஞ்சிலம்பணியொளிர் குஞ்சிதத்தாண்மலரைக் கா

ந. தேடரியதிகழ்பாதமாடரவப்பூணணிந்துவேடனுக்கருளிமு வ
ர்பாடவேமனமகிழ்ந்து, நீடியசெஞ்சடையினுடியகங்கைபுனை
ந்துகூடிவொளிர்நடராசரடியமலர்ப்பதத்தைக் கா ௩௯

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆகிரிகாமம்

பல்லவி

ஹரகாசிவசிவநமச்சிவாயா வெங்களம்மைசிவகாமசவுந்தரிநேயா

அதுபல்லவி

டரவுந்தொண்டருக் கன்புசெய்யுஞ்சகாயா நித்தியபதம்பெறு
சமயத்தினிதம்பரிவாயிருந்து மிதம்பெறுவனையாடுஞ்சிதம்பர
தேவா அரகரசிவசிவ

சரணங்கள்

- க. தினமும்நின்பதசேர்வை சேல்க்கவேணு மிந்தத் தெரிசனமே
மோட்சபலமெல்லாங்காணும் நினைவெல்லா மந்தரு பராயத்
தோணுமென்றும் நித்தம்பலதேவதைகள் சுற்றம்பலவிருந்தா
லும் வெற்றம்பலமெல்லா துசிற்றம்பலமாமோ அர
- உ. யாவர்க்குமுயிர்க்குயிரா உமைந்தாயேபரம ரகசியமாகவெங்கு
ம்நினைந்தாயே மூவர்க்குமுதல்வனாய்ச் சிறந்தாயே கருணைமு
கதரசெகநகநகவெனடமிடுயுகதரவரடமருகரதரனே அர
- ஊ. பாதிமதியணிந்தபரஞ்சோதியன்பாய்ப் பணியுந்தொண்டருக்
கெல்லாமதுபூதி ஆதிவுமைபதியாகியநீதி மிகவுமம்பரமானதி
கபரநுபரம்பரமானசிதம்பரதேவா அர

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மோகனம்-அடதாளம்.

பல்லவி

யார்க்குத்தெரியுமையா சபாபதிநீ ராடியவிந்தைதானையா

அதுபல்லவி

தூக்கியபாதாதிரிசூலமுந்கையிலேந்தித்தும்புருநாரதர்கிப்புரு
டர்கின்னரர் சூழப்பொதுவிலன்பர் தாமுவாடினவிந்தை யார்க்குத்
தெரியுமையா.

சரணங்கள்

- க. யாதச்சிலம்புமசைய உமையாளிடப்பாகத்திற்கூடியொசியவே
வேதகீதங்களும்நின்றோதவேமழுவேந்தி விடையைவிட்டிறங்
கிச்சடையைவிரித் துக்கொண்டுவேளைபார்த்து வொருதானைத்
தூக்கிக்கொண்ட தார்க்
- உ. குண்டலம் ரண்டுதுலங்க திருச்சடையிற் குளிர்கங்காதேவிகு
லுங்க பண்டுசுந்தரர்க்காகப் பரவைக்குத்தூ துசென்று பதும
நல்லழகிய வதனவிழிசுமந்த பாதம்நோகாமற் சாமவேதம் பா
டிக்கொண்ட தார்க்

நட. திருச்சிற்றம்பலவாழ்வோய் பத்திவலையிற் செகந்துத்திடவீழ்
வோய் தரித்தித்தித்தோந்திமிதிரித்தித்தித்திந்திமி தகதகதரிசி
ட திகிதிதிரிசிட தாத்திம்யெனத்திருக்கூத்தாடியவிற்தை

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி

சந்தரகுஞ்சிதபாதிலைகண்டு தொண்டுசெய்வாய்மனமே

அதுபல்லவி

சந்ததந்திலை சிவகாமிபங்கனார் தானந்தமாகிய

வானந்தநாடகச்

சந்தர

சரணங்கள்

க. அச்சுதன்முன்னாளிலைமாகித்தேடு மரக்கன்றலைகனெருங்கி
டச்சூடு மெச்சியோர்பாம்பும்புலியுங்கொண்டாடு மேலாஞ்சித
ம்பரந்தன்னினின்றிந்

சந்தர

உ. வெஞ்சினத்தேமனுயிரைமடிக்கும் வீட்டின்பந்தந்தெண்ணந்
தன்னைமுடிக்கும் செஞ்சிலம்புங்கிண்கிணியும்படிக்குஞ்சிற்றம்
பலத்திலென்னாந்மடிக்குஞ்

சந்தர

கூ. நல்லவர்செம்மைமனத்தவர் போற்றும்நம்புமடியார் பிரவியை
மாற்றுந் தில்லைமுவாயிரர் பூசைசெய்தேத்துந் திருமால்தன்க
ண்ணைமலரெனச்சாற்றுஞ்

சந்தர சஉ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-அடதாளம்

பல்லவி

துக்கியபாதத்தி னோக்கொளிகண்டு சும்மாயிருநெஞ்சமே

அதுபல்லவி

துக்கியபாதத்தைக் கண்டவர்க்கே சித்திசொன்னேன் சொன்
னேன்முக்காலும்வெற்றி தேக்குங்கருணைச் சிவகாமியேசத்தி தில்
லைச் சிதம்பரங்கண்டவர்க்கேமுத்தி

துக்கிய

சரணங்கள்

க. பாக்கியமானபராபரங்காணும் பார்ப்பதெல்லா மதுவாகவே
தோணும் வாக்குமனதுக்கெட்டாததுபூணு மன்றுஎந்நமு
னக்குள்ளே காணுந்

துக்கிய

உ. பிறப்பிறப்பென்னுந் துயர்போயொளிக்கும் பேரின்பமானசுக
மேயளிக்கும் மறப்பும்நினைப்புமிலாதமிளிர்க்கும்மன்றுடையா
னருள்கொண்டுதளிர்க்குந்

துக்கிய

௩. தத்துவமெல்லாந் தலைதடுமாறுந் தானேநாமானவிடங்கண்டு
தேறும் அத்துவிதப்பொருளாகியேவீறு மானந்தவின்பவமிர்
தம்முள்ளுறுந் தூக்கிய சக

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிவந்தபாதத்தைக்காணவேணுமென்று சிந்தையினினைமனமே

அதுபல்லவி

தவந்தனக்குப்பயன் தருவேரெனத்தில்லைச்சபையி
டைனமிடுந்தாண்டவராயன் சிவந்த

சரணங்கள்

க அம்பரத்தினின்றமரர்கேரன்முனிவர்க்கு மாறுசமயவேதசாஸ்
திரத்தலைவர்க்கும் உம்பவர்க்குமுயிரிநுடிகட்கு முலகிலுள்ள
பேர்களுக்குமோம்மென்றாடிச் சிவந்த

உ பதஞ்சலிபகவற்கும்வியாக்கிரபாதற்கும்பலனைநூம்நடஞ்செய்த
பாதங்காண்பதற்கு நிதமுமவனருளினாலே துதிக்குமன்பர் நி
னைவிலுங்கனவி லும்கின் றுநடம்புரிந்து சிவந்த

நு காளியுடனேகூடிவாதாடினவிந்தைகண்டதில்லைக் காதாற்கேட்
ட துண்டிப்போது தூளியுடம்பிற்பூசி மாண்மழுவு மேந்திக்
தொந்தோமென்றோருகாலேத்தூக்கிரின்றாடிச் சிவந்த சச

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

அவனேதேவர்கள் கண்ட னவனேதேவர்கள் தலைவ
னவனைத்தினமுதினை மனமே

அதுபல்லவி

தவனேசர்பணிசுதம்பரவாச டெனினிருஞ்சிற்சபைநட
ராஜனெவனே அவனெவனே அவனே

சரணங்கள்.

க இகலாகியேகனநேகனென்றேதி கழுமெழிலானஜாதியெவனே
புகலாதியுமியான் மாவந்தபாசபரிபூரணமானதெவனே சகலா
திபெயர்சராசரமாகியேநின்றசம்புநாதனெவனே அகலாதியம
ரருக்காதாமாந்தெய்வபாமகாதேவனெவனே வவெவனெவனே

- உ உருவாலுமருவாலுமுருவருவதினாலு மொளிரும்பிரம்ம செவ்
 னே விரிவாலுமுபர்வாலு மெவ்வுயிர்க்குமுயிராய் விளங்கிய
 மெய்யனெவனே ஒருநாலுமறையாலு முடுச்சுலைகனினைலுமோ
 தொணநாதனெவனே அரியாலுமயனாலுமடிமுடிபறியாதவா
 திமுன்னாதினெவனே வவனெவனே அவனே
- க பேரானவரிசிரமேறிப்பிள்ளத்திடம் பெரியதானுமெவனே நேரா
 னபங்கயன் சிரமதைக்கிளாளிடம் நிமலனமலனெவனே ஏரான
 மதனைமுன்னுதலின் விழியினுலெரித்த பகவானெவனே சீரா
 ன புலியூறிற்சிவகாமிபங்கனாஞ் சிற்சபாபதியெவனே வவனெ
 வனே அவனேதேவர்கள்கண்ட சரு

கீர்த்தனம்-இ-ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

மறவாதிருநெஞ்சமே உனக்கிது பிறவாமருந்தாமே

அதுபல்லவி

நறுமாமலர்ப்பொழில் சூழ்தில்லையம்பல நாதர்க்குஞ்சிதச்
 செம்பொற்பாதமிமைப்பொழுதும் மறவா

சரணங்கள்

- க நிச்சயமாகவேகேளாயஞ்செழுத்துண்டுநிற்கும் நிலையயறிந்து
 ச்சரித்துக்கொண்டு வைச்சவழியேசென்றும் அச்சமறவேகண்
 டிமன் றுளானந்தநடமின்றேகண்டு கொள்ளும் மறவா
- உ பழையவடிபார்திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்து பணிசெய்யவே யவ
 ரிரங்கிமனமகிழ்ந்துபிழைவராமற்காத்துத் திருவடிநிழலிற்பிச
 கா திருக்கவைப்பாரசையாய்நீபெப்போதும் மறவா
- ஈ தினவாரமுந்திருமுலத்தானமேசென்றுதெரிசனஞ்செய்சிவகா
 மிசந்நிதிக்கண்டு அனவரதமுஞ் செம்பொனம்பலத்தாடிய வம்
 மையப்பாற்பொற்றாள்செம்மையாகக்கண்டு மறவா சக

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முசாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

சிவனைமறவாதே

நினைமனமே-ஒருக்காலுஞ்

சிவனைமறவாதே

நினைமனமே

அதுபல்லவி

அவனியுடன்பகிரண்டங்களையுமளித் தாண்டவனைத்
தாண்டவனையரசம்பலத்தானைச் சிவனை

சரணங்கள்.

- க நடவாதநடக்கைநடந்தாலுந் கூடியடையாத கொடியகலியரவு
தொடர்ந்தாலும் படையாளர்சிற்றுமடர்ந்தாலும்மாதர் சடை
மனைதோறுமநிதங்காத்துக்கிடந்தாலுந் சிவனை
- உ பெண்ணுசைவந் துபிடித்தாலும்நம்மையெண்ணைமலையொருவ
ரேசியடித்தாலும் புண்ணுகிமனதுதுடித்தாலு மோய்ந்துசண்
ணுகிசெவிமுடிக்கால்கள் துடித்தாலுந் சிவனை
- க வாரியளரையுறைத்திட்டாலும் பொன்னம்மேருகிரி வீறுபடவி
ண்ணுடைபட்டாலும் பாருலகவர்ழவது கெட்டாலும் முந்த
யாருமறியாதபழியாம்வினைதொட்டாலும் சிவனை
- ச அரியபிரமபதங்களழிந்தாலு மின்னுமிருகடருமாறி யெந்ரே
றியிழந்தாலும் வருணனும்கண்மாரி பொழிந்தாலும் நாளுந்த
ருமநெறிபகருமறைதவறிமொழிந்தாலுந் சிவனை
- ரு மருமலர்களணியுமம்பரனைத் தேவதருவாகிக் கதியின்பந்தரு
ங்குருபரனை உருவர்கிணந் திகம்பரனைநீலத் திருவுடனேட
னமிடுஞ்சிதம்பரேஸ்வரனை சிவனை சஎ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-முகாரி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

பேசாதே நெஞ்சமே பேசாதே

அதுபல்லவி.

பேசாதேநெஞ்சேபின்சொல்லிப் பேசியுந்தானென்னமண்டாய்
நசர்புலியூரில்வளர்நேசர துபூதியல்லாந் பேசாதே
சரணங்கள்

க சிங்காரவிடைபிங்கலைசங்காரவழிபோகாமற் பொங்கமாகவேநி
றுத்தியெங்கள்குருராயர்பாத மேத்திக்கோ மனதைத்தேற்றி
க்கோ அருளைக்காத்துக்கோ அஞ்செழுத்தையும் போற்றிக்
கோ நானென்றசத்தம் பேசா

உ ஆமையாயைந்துருப்பையு மூமையெழுத்துள்ளிருக்கிச் சோம
சேகரன்பதத்தைநாமெனக்கருத்துள்ளவைத்து நாடிக்கோ பொ
ருளைத்தேடிக்கோமுத்திவழியைக்கூடிக்கோ ஆனந்தக்கூத்தர
டிக்கோநானென்றசத்தம் பேசா

ங பட்டிப்பசுக்களைந்துண்டுகொட்டிலிடைத்துக்கொண்டு எட்
டெழுத்தருவையுண்டு பொட்டெனச்செபத்திற்கொண்டெழுண்
டுக்கோவருளே ஈன்றுக்கோ நமதுஆண்டவன் தில்லையம்பலத்
தாண்டவன் தன்னைநீகண்டாற் பேசாதே சஅ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்

பல்லவி.

சிதம்பரமேரினைமனமே ஜென்மமீடேறச்
சிதம்பரமேரினைமனமே

அதுபல்லவி

சிதம்பரமேமுத்தி
டதஞ்சலீபூசித்த

சின்மயமாகிய

பாதரைக்காணச் சிதம்பரமே

சரணங்கள்

- க ஆகமவேதபுராணவுல்லாசசிவோகமகேசகடேசரைக்காணச் சி
உ தக்கிடதிக்கிடதரிக்கிடவெனவே திக்குநடனமிடும் வேதரைக்கா
ணச் சிதம்
- ங தந்திமிதிமிதிமிதிமியெனவே விந்தைநடனமிடும் வேதரை
க்காணச் சிதம்
- ச சந்தலைபனசம்பிரமலாஸீத சந்தவசந்தவை போகரைக் கா
ணச் சிதம்
- ரு பத்தியருட்சிவ காமசவுந்தரி முத்திதரும்பரா சத்தியைக் கா
ணச் சிதம்
- கூ தரணியிலனைவருந் தமியொடு துதிசெயு மிரணியவன்ம விநோ
தரைக்காணச் சிதம்
- எ தேவர்தொழுந்திரு மாலயந்தேடு மூவாயிரர் பூசித்த மூர்த்தி
யைக்காணச் சிதம் சகூ

கீர்த்தனம்-இ-ம்-மங்களகவுசிகை-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தெரிசனமேரினைமனமே சபாநாதர் தெரிசனமேரினைமனமே

அதுபல்லவி

தெரிசனமேழுத்தி

பரிசனமேநிக்ய

வரிசைநடம்புரி

வாழ்சபைவாணர் தெரிசனமே

சரணங்கள்

க கஞ்சமலருதயன் கஞ்சவனிதைபதி கஞ்சநயனன்பணி கஞ்சமல
ர்த்தாள் தெரி

உ ஆகமத்துட்பொரு ளாகிநிறைந்தசுதாகரபிமைகோ ளாகாச
லிங்கர் தெரி

ஈ கனகாம்பராதர கனகசடாதர கனகசபாகர கனகசபேசர் செரி
சனமேநினைமனமே தெரி முய

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கலோணி-ஏகதாளம்

பல்லவி

தோத்திரஞ்செய்மனமே உலக்திது மாத்திரமுற்பனமே

அதுபல்லவி

காத்தெமையாளும்

வெண்ணீற்றனைவார்கூட

யாற்றனையானந்தக்

கூத்தனையனுதினம் தோத்திரஞ்

சரணங்கள்.

க ஈசனைக்கனகசபேசனை ஞானப்பிரகாசனையோர்சொல்லும்வாச
னைப்பதஞ்சலிபூசனைசெயுஞ் சருவேசனைக்கயிலாச வாசனைத்
திருநடராஜனையானைத் தோ

உ பாணனையாண்டநஞ்சுணனைவாகுகி நாணையக்கின்ப்பூணனை
மால்தேடுஞ் சேணனைநித்யகல்யாணனைமுத்திரிர்வாணனையம்
பலவாணனையானைத் தோ

ஈ வேளனைமுண்டகத்தாளனைவீறுங்கங்காளனைவிபூதித் தூளனை
ப்பாம்பணிகேளனையடியவர்க்காளனையாதிரைநாளனை யுமை
மணவாளனையானைத் தோ நுக

கீர்த்தனம்-இ-ம்-பந்துவராளி-ஏகதாளம்

பல்லவி

நிர்த்தமிநீந்திருச்சிற்றம்பலவரை நித்தம்நினைமனமே

அதுபல்லவி

வித்தைவருமுயர்

புத்திவருஞ்செல்வ

மெத்தவருமொன்று

மொத்துவரும்மன்னுள் நிர்த்த

சரணங்கள்.

- க செந்திருமாலயனிந்திரன் மாதவர்செய்யமுனிவர் செயசெயவெ
ன்றிடத் தந்திரமாயொருகாலத் தூக்கிக்காளிமுன் தாகுதோ
கிமிதிந்திமிதாவென நிர்த்த
- உ சகலபுவனத்தவரவர்போற்றிடச் சந்திராதித்தர் ள்தாமுந்துதி
த்திடச் செகணதோகிமிதித்திமிதிமி திருத்தரகுதாரு சிக்
கிடத்தத்திபென நிர்த்த
- ஈ அந்தமுள்ளமாலே சொந்தசவுந்தரியான சிவகாமியம்மைமகிழ்
ந்திடத் தந்தநாதன தானதானதன தக்குதிக்குடிரு தளங்கு
தாவென நிர்த்த ௩௨

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாகவராளி-ஆதிதாளம்

பல்லவி

தேடித்திரியாதே நெஞ்சே தேடித்திரியாதே

அதுபல்லவி

தேடித்திரிந்து

திகையாதேநெஞ்சே

சிறின்பத்தாலே

ஜெகமெல்லாம்பஞ்சே தேடித்

சரணங்கள்.

- க நானென்றவாணவர் தண்ணையேநீக்கு நாதார்தப்பேரொளிதன்
னிலேதாக்கு மோனமாமந்திரத் துண்மையைநோக்கு முத்தி
க்குவித்தாய் முழுமதியாக்கு தேடித்
- உ ஆத்தமஞானிக்குபெய்தனிற்செய்தி அண்டரண்டபகிரண்ட
ங்கள்விட்பிப் பேரானவானந்தவெள்ளத்தையெட்டுப்பேச்சுரை
யற்றவிடந்தனைக்கிட்டு தேடித்
- ஈ போட்டவிடத்திற்பொருள்தனைத்தேடு போதநிஷ்டையுட்புரு
ந்துநீயாடி நாட்டமுடன் சற்குருபாதந்தேடு நாலாம்புதத்தி ல
ருளஞானவிடு தேடித் ௩௩

கீர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஏகதாளம்

பல்லவி

கண்டாயோமனமே நடேசனைக் கண்டாயோமனமே

அதுபல்லவி.

அண்டமுழுதம்பிரம்ம

மென்றுதோன்றலீலை

கொண்டவஸ்துவாய்வந்த

புண்டரீகபுரத்தைக் கண்

சரணங்கள்

- க தொந்திப்புநீங்கினையே மெய்ஞ்ஞானத்தின்சந்திப்பு வாங்கினே
யே செந்துப்பிரளயகன்ம மென்றுபகலிறவா யந்தக்கரணமே
யானந்தக்கடலுருகீக் கண்

- உ, சத்துவக்குணம்புகுந்தாய்ரஜோதம மற்றகுணமிகுந்தாய், செத்
தகயிறுதனிற் புற்றுப்பாம்புப்பிரமை யுற்றுந்தெளிந்தமகிழ்
பெற்றதிரள்பேரின்பம் (கண்)
- ந, இன்பந்தெளிந்துகண்டா யசேதன வெம்பசி தீர்த்துக்கொண்
டாய், அன்புக்கினியதோர் சிதம்பரந்தனிலே நடம்புரிந் தரு
டரு மம்பலவாணனைக் (கண்) [௫ச]

கீர்த்தநம்-இ-ம்-சாவேரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

சிவசிதம்பரமே தெரிசிக்கமனமேஜெனனமில்லை யி துநிஜமே

அதுபல்லவி.

தவசிதட்சுரடஞ்செய்
பவநாசபுனித

சம்போசங்கரசிவ
பஞ்சாட்சரரூபர்வாழ் (சிவசிதம்)

சரணங்கள்.

- க, பரவும்பதஞ்சலிவிமாக்கிர பாதரோடும் பார்த்தவர்க்கெல்லா
ம்பிரம்மானந்தமேமுநிந், அரியுமயனு மயங்கியே தேடுமாதி
யந்தமில்லா வமலனின்றிடுஞ் (சிவ)
- உ, மங்களவேள்விபுராதவர் ஓசையு மருவியவாகும் வேதத்தினே
சையுந் துங்குமத்தா தாளசந்தீத ஓசையுந் துலங்குமெய்யடி
யார் துதியோசையும்வளர் (சிவ)
- ந, வல்லவர்வாசஞ்செய்தில்லை யுள்தொண்டு மகிழ்த்து செய்வார்
பதஞ்சென்னிமேற்கொண்டு - அல்லும்பகலும் டேரின்பத்தை
யுண்டு ஆனந்தகீர்த்தநடேசரைக்கண்டு (சிவ) [௫௫]

கீர்த்தநம்-இ-ம்-முகாரி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

கெட்டுப்போகாதேநெஞ்சே அநியாயமாய்க்
கெட்டுப்போகாதேநெஞ்சே

அதுபல்லவி.

சிட்டர்தொழுத்தில்லைச் சிதம்பரந்தனில்வாழுஞ்
சிவனைசிவனைசிவனையென்றுரையாமற் (கெட்டு)

சரணங்கள்

- க, ஆசாபாசத்தைத்தரத்து - உனக்-கதினலுண்டோசொல் வரத்து, பேசாமலதுதினம்பிழைக்கும் வகையைத்தேடி பெருமான் பெருமான்பெருமானென்றுரையாமற் (கெட்டு)
- உ, விழலுக்கு முத்தலைபோட்டுசும்மா வீணுக்கிரைத்தென்பலன் காட்டு, பழகப்பழகவெட்டுப் பழமென்றுசிக்குமோ பரனே பரனேபரனேயென்றுரையாமற் (கெட்டு)
- ஈ, சஞ்சலமேதுனக்கடங்கு குரு சாமிபதம் பணியத்துடங்கு, வஞ்சகமேவேண்டாம் மன்னன் பொன்னம்பல—வரதா—வரதா வரதாவென்றுரையாமல் (கெட்டு) [௫௬]

கீர்த்தனம்-இ-ம்-காம்போதி-ஐம்பைதாளம்.

பல்லவி,

இனிசமக்க முடியாதுதேகம் தில்லை

அதுபல்லவி.

வனத்துறையுஞ்சிவகாமவல்லி யுமைபாகா

இனிச்

சரணங்கள்.

- க, மலத்தினால் விளைந்தபழக்கூடு - துன்ப - வாரியைம்புலவேடர் வாழும்பெருங்காடு, சலத்துளிபாமேலிந்தவீடு இருமை தளைத்தலெனுஞ்சனனந்தனையெடுத்துப்போடு (இனிச்)
- உ, ஒருநாலுபேர்குமக்கு மூட்டைநரனொருவனே சுமப்ப னிந்தவுடன்மாயக்கூட்டை, மருவிலாப்பழங்காயக்கோட்டை கன்னவாசலொன்பதாகியே வரும்பழையவீட்டை (இனிச்)
- ஈ, வருவாதவூரையுங்காத்தீர் இரண்ணிய வன்மனுக்குத்தனதா கமவரவேரீர்பார்த்தீர், திருநாளைப்போவானையுஞ் சேர்த்தீர் நானுஞ்சிம்சபையிலானந்தத்தெரிசனந்தத்தேத்தீர் (இனிச்)
- ச, வருவதென்றுமலாக்கொன்றைதாரும்-வந்து-வாழாதுவாழும்பிந்த மலமயக்கந்தீருந் திருவருளானோக்கி என்னைப்பாரும் பார்த்துச்சித்தமகிழ்ந்தானந்தத் தென்மதுரைசேரும் இனிச்[௫௭]

கிர்த்தனம்-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம் சிறவாமலேயாளாய் கேளாய்

அதுபல்லவி.

டொன்னம்பலவாணவாகா பூமதனைவென்ற யோகா நிரந்தரமும்
ஏமசபையிண்பைபோகா புலியூர்ச்சிவகாமவல்லியுமைபாகா (இன்ன

சரணங்கள்.

க. காயமேநிலையென்றெண்ணி தீயபாவமேபண்ணிமாயநரகந
ண்ணிவருந்தவேமுடியாது பாவஞ்செய்யாமலிருந்தகலவுமொ
ண்ணுதுதவஞ்செய்தாலு மிகுந்தஜனனமும்போதும் (இன்)

உ. தொலைபாச்சனனத்தாலே ஆலைவாய்த்துரும்புபோலேநிலையா
ச்சமுலின்மேலேநின்மனதருளைநாட்டி யகலாதகன்ம விளைக
ளைவிட்டோட்டி யழிவில்லாதசின்மய வீடுமாட்டி (இன்)

ங, நின்னருளினாலேவந்தேன் சந்நிதிதனையடைந்தேன் - முன்னம்
வினையைத்துறந்தேன் - மூண்டகடுவுண்டதாயா வணங்கினரை
யாண்டருளும்வெகுநேயா கனகசபை நாண்டவநடராயா (இ)

கிர்த்தனம்-இ-ம்-ஆகிரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

கலந்துகொள்வேனே இனிநான் கலந்துகொள்வேனே

அதுபல்லவி.

கலந்துகொள்வேன்தில்லை

யம்பலந்தன்னிலே

காரணங்கடந்த

பூரணத்துடனே (கலந்)

சரணங்கள்.

க, கூற்றுவனாகத்தொடரு மிருமைக்கொடியவினைகளடியோடகன்
றது சாற்றும்பெரியபுவன் மெல்லாங்கொண்டு தானதுவானது
நானதுவாகக் (கலந்து)

உ, கட்டுரைகளேதவன்மனம் யான்வைத்த காவலிற்றங்கியென்
னேவலாளாயது, தொட்டு மறித்திங்கனைத் தடுப்பாரெவர்
சொல்லற்கரியதோர்நல்லவறவினிற் (கலந்து)

ங, செங்கோட்கடவுட்பதமுமயான முஞ்செய்யகமலத்தோன்கை
யுஞ்சலித்தது, நங்குருநாதன்குறியும் நிலைத்தது நம்பலமான
பேரம்பலச்சோதி கலந்து (ருக்)

கீர்த்தநம்-இ-ம், ஆரபி ஏகதாளம்.

பல்லவி,

மாணிக்க வாசகரீடு-ரெனக்குத்தர வல்லாயோவறியேன்

அறுபல்லவி.

காணிக்கையாகக்

கொடுத்தேனுனக்கென்னை

ஆணிப்பொன்னேதில்லை

யம்பலவாண மாணி

சரணங்கள்.

க, மோயும்வறுமையுஞ்சண்டையிடாதே நோக்கரைநோக்காகவேநா
க்சிவிடாதே, தாயுர்தமருஞ்சலித்துவிடாதேசந்தியில்லவயாதே
ஆபுரிளம்பிறை சூயமூர்க்கதியத்துவிதமுத்திபத்தியளித்துத்,
தியமறுமையெதிரீர் வின்றுதள்ளுஞ்சிற்சபைமந்திரசிதம்பதேவா

உ, கட்டிலைவிட்டுக்கிடந்து மென்னுதே காலைக்காங்களைக் கட்டுமெ
ன்னுதே, கொட்டியுழக் கிட்டுக்கூகுவென்னுலே கோரணி
கொள்ளாதே, யெட்டி பொநவர்-புலம்பிவராதே ஏழ்ப்பிணக்
கையெடு மென்றிடாதே சிட்டர்தொழுந்திரு கட்டளைமேவுஞ்
சிதம்பரதேவாதிருநடராயா [மாணிக்கவாசகர்]

ஈ, கட்டையின் மேல்வைத்துச் சுட்டுவிடாதே கள்ளக்குழியிழ்ப்பு
தைத்தவிடாதே, பட்டுமபணியுந்தரித் தயலோர்வந்துபாலள்
ளிக்குத்தாதே, கிட்டியொருவாரசடங்குசெய்யாதே கேட்டவ
ரெல்லாங் கிடைக்கத்தருமென்னச், கிட்டிப்பவன் பணாசிற்ச
பைமேவுஞ் சின்மயரூபா சிதம்பரநாதா [மாணிக்கவாசகர்]

ச, அப்பரும்லிக்கத் தடைந்தனரென்று மாநூர்வெண்கரி யேறி
னரென்றுஞ், செப்பரியதிருஞானசம்பந்தர் தேசுடன் சென்ற
ரென்றும், இப்படி யென்னையலைத்துவிடாதே எம்மானிருந்தப
டியே விருந்திடச், செப்பவருவீர் நடம்புரிமேவுஞ் சிதம்பர
தேவாசிவகாமியேயா [மாணிக்கவாசகர்]

ரு, சிற்ப்ரதற்பரமெய்ப்பொருளுக்கண்ட சித்தரெல்லாரும் நிறை
ந்துகொரிசிக்கக், தற்பதமாம நாலாஞ்சத்தினிபாதமுஞ்சாயுச்சிய
மும்பெறவே, பொற்பூமாரியிமையேயார் சொரிந்திடப் பொன்
னுசலாடுத்திருவாதிரைநாளிற், கர்ப்பூரதிபம்போ லென்றனு
டலைக்கநகசபையிற்கலந்துகொள்வாயே. [மாணிக்கவாசகர்]

முத்துத்தாண்டவர்

சபாநாதரீபேரில்பாடியகீர்த்தநம்

மூற்றிற்று.

சரணங்கள்.

- க. அளகமுந்சரிய முகமலர்வளைநெரியக் களபமுலை புளகமெழக் கல்விசெய்யத்தருணம், வளமைபெறமக்கு மாலிகைமார் பாவ திருபா, களமார்விடவூண்தில்லைக் கண்சசபைவாண [தேனார்]
- உ. அன்னதான் வசைபேசவே துணையானமாதருமேசவே, கன்னன்மாமத செய்யவேமலர்க்கையிற்கங்கணந்தொய்யவே. என்னதான்செய்வாள்சொல்லீர் மயலெளிதல்லவேவில்லீர், மன்னுசந்தரர்நூதா தில்லைமன்றுராடியபாதா [தேனார்]
- ஈ. சந்தனஞ்சுடுதென்பள் மனந் தகைத்தால் பகைபென்பள் - அந்தியுந்தணலென்ப னொரு - வல்லுநாறுகமென்பள், கொந்தார்கொன்ஹத்தாமா - நறுவகோதைபம்பிகைவாமா - இந்திரன்றிருமாலயன்றொழுமீசாநடராசா (தேனார்மொழி) (உ)

பதம்-இம்-ஆஷாடகன்னடம்-ஏகதாளம்.

பல்லவி

பேசவுமெண்ணதோ கோபமேதோ தென்புலியூர்

அதுபல்லவி

ஈசரேயுமக்குநானாகாதோ (பேசவுமெண்)

சரணங்கள்.

- க. வருந்தினுணழைக்கவுமாச்சோ உம்முடன் - பொருந்தாதவெண்ணைச்சேர்ந்தா லேச்சேரோ—ஆருந்தவிடமெல்லாமவன்பேச்சேரோ - அவள்கையின - மருந்துதான்றலைக்கேறிப்போச்சேரோ (பேச)
- உ. மாதவர்வசையாலேமனம்நோவோ - வெண்ணைத்தள்ள நீதமோ பெண்பழிவினைபோமோ, காதுலறிபாதவர்நீர்தாமே - சுந்தரனார் - நூதரேயிப்படிசெய்யலவோ (பேச)
- ஈ. கொந்நலரமளிபிற்சேர்த்திரே சேர்ந்தனைந்து - சந்ததம்நீங்காமயல்கந்திரே, அந்தமின்னூர்தம்மைவினைந்திரே - சிவகாம - சுந்தரிபாகரே மறத்திரே (பேசவும்) (ஈ)

பதம்-இம்-கலியாணி-அடதாளம்.

பல்லவி.

அப்படியிப்படி செய்ததற்கொப்பினேன் - தப்பிதமோதில்லைதாண்ட

அதுபல்லவி.

பொற்படிபேகொடுத்
மெப்பிடன்வந்தென்னை

கெப்படியாகிலும்
யொப்புடன்கூடநீர் (அப்படி)

சரணங்கள்,

- க, வாலையிலேசந்தச் சேலையிலே முத்துமாலையிலேபொன்னேலை
யிலேசெய்த, வேலையிலேபந்தி மாலையிலேதென்னஞ் சோலை
யிலேகாமலையிலேநீர் (அப்படி)
- உ, மேடையிலேமலர் சூடையிலேவிளை யாடையிலே யுறவாடை
யிலே, நீராடையிலேயென்னைக்கூடையிலேமுத் - தாடையிலே
கைபோடையிலேநீர் (அப்படி)
- ங, நாளையிலே யென்னையாளையிலே சொந்தக் - காளையிலேறியே
வாளையிலே, யிந்தவேளையிலேநல்லநாளையிலேகர்பக் - கோளை
யிலேபாசையிலேநீர் (அப்படி) (ச)

பதம்-இ-ம்-கலியாணி-ஏகதாளம்.

பல்லவி,

சரசமிப்படிசெய்யலாமோ - சாமிநீர் - சரசமிப்படி செய்யலாமோ

அதுபல்லவி.

வரிபெறும்விநோதரே வளர்சிதம்பரநாதரே (சரச)

சரணங்கள்)

- க, ஸ்தனத்திலேகையைப்போடுநீர் முகத்திலேமுத்தம்நாடுநீர்
தலையிலேமலர்சூடுநீர் நழுவினையினையாடுநீர் (சரச)
- உ, மாணமுறுமெங்கள்குலத்திலே மாதவர்வருமின்பலத்திலே
ஞானமுறுஞ்சவஸ்தலத்திலே நாகரீகபொன்னம்பலத்திலே(
- ங, வேதந்ததித்திடுமீதரே மிகுத்திடும்பிரக்கியாதரே
ஓதவருந்தில்லைவாதரே யுயர்சிதம்பரநாதரே(சரச) (ரு)

பதம்-இ-ம்-சாவேரி-திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி

வேண்டா மிதெல்லாங்காரியமல்ல - தீண்டாதேரில்லும்

அதுபல்லவி,

வேண்டா மிதெல்லாங்காரியமல்ல தீண்டாதேரில்லும் தாய்தமர்கண்
டால், ஆண்டவரென்றும்பயப்படார் தில்லைத் தாண்டவராயரே

சரணங்கள்.

- க, இராவிவேலவந்தென்னைமல்லிகைப் பூவினாலேவெற்றிந்துசாருவித்
 தாவிமடிபைபிடித்துப்பண்ணுத சரசமேபண்ணுநீர்
 கோவிலில்லாதவுரோவையோ பாவியேன்பகையும்யார்சொல்
 வார்தகள் - சேவிவேலுமந்தரே திருத்தில்லைநாதரே (வேண்)
- உ, ஆருமில்லாவிடத்திற்பிடித்தகாற் சேருவாளென்றுபார்க்கிறீர்
 அந்தக்-காருகாவனத்துமாதர்போலல்ல சமர்த்திநானையா
 ஊருமுலகுமறியச்சேலை தாருமிரவும்பகலும்வீட்டில்
 வாருங்கூடியணையலாஞ்செம்பொன் மன்றுளீசரே (வேண்)
- ஈ, இன்னுரினியாரென்றெண்ணாமல் முன்னுறையாயிருந்தவரை
 ப்போம், பின்னாலேவந்துதழுவினாற்கண்ட பேரென்னசொல்
 வார், சொன்னாலுஞ்சற்றுமறிகிறீரில்லை முன்னாலறிந்தவர்வரு
 கிறார்பாரும்-பொன்னுடர்பணிகயிலே வாசரேபுலியூரீசரே
 (வேண்) (சு)

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி ஜம்பைதாளம்

பல்லவி.

அழைத்துவாபோடியடிமானேயின்பம்

அதுல்லவி.

தழைத்தபுலியூரிம் றுண்டவரைத்தாமே (அழைத்து)

சரணங்கள்,

- க, அன்னநடைமின்னே யேனில்வன்ம மென்னையன்னையென்று
 ம்பார்உன்றன்தன்மம் - சொன்னோடு நெருவார்த்தை கன்மம்
 நாளுஞ்சுகமுறவே மருவாதஜென்மமென்னஜென்மம் (அழை)
- உ, செம்பொன் மலர்ப்பழடன்சூடிய யுயர் செம்பவள வாயிலிசை
 பாடிக், சும்பமெனுமிருகதைதைநாடி - யென்னைக் - கூடியவர்
 போனவிடந்தேடி யறவாடி (அழை)
- ஈ, தில்லைவனந்தனிவிரூக்குமீசர் - எங்கள் - சிவகாமவல்லியுடன்பிரி
 யாதநேசர், அல்லலறுத்தாண்டவர்பிரகாசர் இப்போது அன்
 னமேநீர்சொன்னால் வருவான்பிரானேயர் (அழை) (எ)

பதம் இ-ம்-எ துகுலகாம்போதி ஆதிதாளம்

பல்லவி,

ஆசைதீரவேயென்னை - அனைந்தாலொண்ணாதோ

அதுபல்லவி.

பூசைபுரியுந்தில்லை ஈசாசபைநடேசா

(ஆசை)

சரணங்கள்.

- க- சந்திரனைக்கணடுநீல மந்தரங்கமானதுபோல் எந்தன்மீதிற்றட்ட சம்மவத்துவந்தாலொண்ணோ, கந்தர்ப்பன்கைபுஷ்பபாண மந்திரேமேவருமே தந்திரமேசெய்வதெல்லா மந்திரசபைநடேசா (ஆ)
- உ- தேடியவல்லவன்பேடு -கூடிமருவாதிருந்தா - நீடிடவுலகிற்பேடோழரின்னுய்யுமோ, நாடியேவந்தவென்மேல்மோடி செய்யலாகுமோ பாடியகின்னரர் போற்றவாடியசபைநடேசா (ஆ)
- ங- கருமேகங்கண்டு மயிலொருமைப்படுலீலைபோற் - கரிசனமுடன்சேர்தல்பெருமையதல்லவோ, திருவுளமகிழ்ந்தென்னைமருவணைமீதென்ற சுறுதிபுகழுந்தில்லைக் கனகசபைநடேசா (ஆ)

ஏசல்-பதம் இ-ம் சௌராஷ்டிரம் ஏகதாளம்.

டல்லவி.

- க- திருமுத்தப்பந்தலின்கிழ் இருபக்கடுதொழுவேவரும் ஒருபத்தன்செயுந்தவதல் தக் வருகிறபேரர்பல
- சுருதிப்பயன்முதலோர் இவரார்சொல்லன்னே சுருதிநிருத்தக்காட்ட வாணர்காண்மின்னே
- உ- வடகயிலைதனின்மூன்று இடமியையேறிவரு கடல்கடையும்போதெழுந்த நடனபராதிரார் தில்லை
- கடருமுதித்ததுபோல் மிவரார்சொல்லன்னே விடமமுதுசெயுநேசர் நாயகர்காண்மின்னே
- ங- சுரரொழைவாயிரவர் இராமியசையேறிவரு சரமதராஜனுமூன்று பரமசிவகாமிவல்லி
- திரளுமுனிவருஞ்சுழ மிவரார்சொல்லன்னே புரமுமெரிபடமுனிந்த பங்கர்காண்மின்னே
- ச- கந்தருவரிசைபாட இந்திரவிமான்தில்வரு அந்திவடிவின்னர்தொண்டர் சந்திரசேகரரானந்தத்
- தந்திரநான்மறைமுழங்க மிவரார்சொல்லன்னே புந்தியில்வாழ்பவரவால தாண்டவர்காண்மின்னே (சு)

பதம் இம் செளராஷ்டிரம் அடதாளம்.

பல்லவி.

நேசமேன்பூசலே னுசையேன்பேசுறீர்
நேசமேன்பூசலே னுசையேன்பேசுறீர்

அநுபல்லவி.

வாசன்சேர்தில்லைநட
மோசஞ்செய்தாளேபந்த

ராஜரேமுந்தவும்மை
ரோசம்போதாதோ (நேசமே)

சரணங்கள்.

க.	வாடியென்றழைத்துற
பாடியவன்மேற்சிந்து
போடியென்கிறபேச்சைப்போடர்
தாடியென்பதுமெய்க்க	வாடிமுகவிச்சைகள்
பாடிக்கொள்வீரல்லாற்
முன்னமும்பேய்க்கூத்
வாடியபாதரே (நேச)
உ.	கொம்பனையாளுக்குதிரைக்
கம்பஞ்சேர்த்தீர்சேர்த்த
ஆம்பலவாணரேலு
யென்போலுமேயொருத்தி	கொம்புரண்டானையொரு
கம்புகன்றிடக்கண்டர்
ரம்பலேனுமக்கிப்போ
யின்பஞ்செய்வானே (நேச)
ங.	பூண்டவாசையானேசம்
வேண்டாதவனைத்தீண்ட
ஆண்டாரேநீரெனைப்பெண்
தாண்டவாநீரோதில்லைத்	பூண்டபோதேயெனக்கு
வேண்டாமென்றேனே
டாண்டாற்றலைக்குமேலே
தாண்டவராயரே (நேச) (10)

பதம் இ-ம் நாதநாமக்கிரியை ஏகதாளம்.

பல்லவி.

நானேவலையவந்தேனே கோபம்

அநுபல்லவி.

எனோம்பலத்துறை வானேதுய்யானே

சரணங்கள்.

க.	நினைந்துமனதின்வன்மங்கண்டு - நெஞ்சி
ந்துநின்றதுவண்டு, கனதனமெனு
கையெனவலங்காரமாகக்கொண்டு	நினையாதெல்லாநினை
ஸ்தனரண்டிநல்ல காணிக்
(நானே)
உ.	தூறேதுமில்லையென்மீது- வீணே
ந்ததேகுது, வேறேயொருவரைத்துது
தென்றுவேண்டியிப்போது	தூறுசொல்லிப்பிரிந்துவ
போகவிடுத்தாற்றீரா
(நானே)

௩. தில்லையம்பலத்திலாடிநின்ற சிவனேநீர்வாராதசேதியைநாடி
முல்லையமளிமேற்கூடிக்கொண்ட மோகத்தையுன்னி முயங்க
வேதேடி (நானே) (யுக)

பதம் இ-ம் நீலாம்புரி ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி.

கனவி லுமறப்பதில்லை மாளே

நானுந்

அதுபல்லவி.

கனகசபையிலாடுந்

ஈடவுள்ப, தந்தாளே (கனவிலு)

சரணங்கள்.

௧. ஒன்றாகநின்றசுந்தரமும் முவுலகுக்குயிர்க்குயிராகியேயுண
ர்த்தும்விசிக்கிரமும், குன்றாதருளளிக்குந்திரமு - மென்னைக்
கூடிவினையாடிய வுபாயகந்திரமும் (கன)

௨. இன்பவெள்ளத்தழுத்து மிக்கிதழங்கிர்பை யெங்கெங்குந்தானா
யிருந்திலகுஞ்சதமும், அம்பரத்திலாடியபொற்பதமும் புஷ்ப
வண்ணீதிலெனையணைந்தவனுபோகவிதமும் (கன)

௩. பரமகல்யாணசர்வேசா யெங்கள் பார்வதியெனுஞ்சிவ காமிபி
ரானேசா, கருணைசந்திரசேகரவீலாசம் நானுந் கனகசபையி
லனவரதமும்நடேசம், (கன) (யு௨)

பதம் இ-ம்எதுகுலகாந்தி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தனித்திருக்கப்போகாதுமானே

தில்லை

அதுபல்லவி.

வனத்துநடராஜர்தம்மைமருவாமனானே.

(தனித்)

சரணங்கள்.

௧. காமன்பெருங்கழைவலைத் தெய்யப்-பூர்ண
கலைநிறைந்தமாமதியுந் தழல்மாரிபெய்யச்
சாமமெல்லாங்குயிற்கூவி வையவென்
றலையிலெழுத்தோவ்தென்றெண்ணி மனம்நையத் (தனி)

௨. இரவோர்யுகமாகுதெங்கே செல்வோனினி
யெந்தரத்துப்பெண்கட்கிதையே தென்றுசொல்வேன்
கரவிலெய்யுமதனை யென்றுவெல்வேன்-வீறு
காதல்வெள்ளந் தீர்த்தென்றுகலந்தணந்துபுகல்வேன் (தனி)

௩. திங்கள் கங்கையரவனையும் வேணி-புலியூர்ச்
 சிவகாமியவல்லியிடப் பாகமாக்காணி
 செங்கமலப்பதத்தின் மனமுணி நறுந்
 தேன் கமழும்பூங்கொன்றைத் தொடையதனைக்கேணி (தனி)
 பதம்-இ-ம்-கல்யாணி அடதாளசாப்பு.

பல்லவி.

சபையில்வந்தெதிர்நில்லது அவரைக்கிட்டிக்
 தழுவவுன்றர மல்லடி.

அது பல்லவி.

உபசரிப்பேன்சொல்லடி அம்பலவாணன்ருள் வரிந்தெனைவெல்லடி
 சுபதினமென்றனக்குச் சொலபமாய்வந்ததி போ
 அபிநயம்பிடித்துக்கொண் டலைந்துநீ திரிகுராய் (சபை)

சரணங்கள்.

௧. வழக்கமொன்றறியாயோடி நாலுபேர்சொன்னவார்த்தையுங்கு
 ரியாயோடி, இழுக்குக்குச்சிரியாயோடி தினவெடுத்தாலிடம்பா
 ராத்துச்சொரியாயோடி உழக்கிற்கிழக்குமேற்கென்றுண்டாக்கு
 கிராய்த்தேடி, மழைக்கொதுங்கிமனைக்கு வழக்கிடுகிரூவடி()

௨. தெருவிற்பெண்களைக்கூட்டுரூய் ஒளித்திருந்துதிருடக்சன்னக்
 கோல்தீட்டுரூய், கருதித்திருகல் மூட்டுரூய்விரித்துனது கடின
 த்தொண்டையககாட்டுரூய் பெருமைக்கொருசரிகைப்படவை
 யிரவல்வாங்கித், தரமரிமா தவித்தித் தசுக்குகின்றசித்திராங்கி ()

௩. இடக்குத்தொழில்மறக்குமோயுனக்கு இனிமேற்குணம்நிறக்கு
 மோ, எடுத்தவடிசிரக்குமோ உன்லிடகதினிவின்பயம்பிறக்கு
 மோ, முடிக்காயரபலத்தானே முயங்குவேனென்று திடுக்கிட்
 டெவருமெச்சத் தென்பாய்ச்சொல்கிரூய்நன்று (சபை) (10ச)

பதம்-இ-ம்-சௌராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெருவில்வாரானே எனைச்சற்றே திரும்பிப்பாரானே

அது பல்லவி.

உருவிலியொடுதிரிபுரத்தைமுடனெரிசெய்தநடனராஜன் (தெரு)

சரணங்கள்.

௧. வாசல்முன்னில்லானே வெனக்கொரு-வாசகஞ்சொல்லானே
 நேசமாய்ப்புல்லேனேகழவைத்த ராஜனைவெல்லேனே, தே
 சிகைம்பலவாணனடம்புரி தேவாதிதேவன்சிதம்பரநாதன் ()

உ, போதுபோகுதில்லையே யெனக்கொரு - தூதுசொல்வாரில்லை
யே, ஈதறிந்தேனில்லையே யென்மேற்குற்றமேதொன்று மில்லை
யே, வேதனுமாலு மூவாயிரருந்திரள்விண்ணவருக்கொழு வா
டியபாதன் (தெருவில்)

௩, மெய்யென்றிருந்தேனே - யவருடசைகையறிந்தேனே - மையல்
தணிந்தேனே - பசந்திடுமெய்யுக்குளிர்தேனே, வையகமுய்ய
ப்பதஞ்சலிபோற்றிட வாழுங்கனகசபைநடராஜன் (தெருவில்)

பதம்-இ-ம்-குறிஞ்சி-ஆதிதாளம்,

பல்லவி

கனவுகண்டெழுந்திருந்தேன-மானே - தில்லை

அதுபல்லவி.

அனவரதநடராஜர்க்

கன்புசெய்யநானே (கனவு)

சரணங்கள்.

க. தெருவினிற் பவனிவந்திடவும்கண்டு தெரிசித்தளவிலென்றன்
சீவன்வாதைப்படவும், ஒருகிரியைத்தூதுபோக விடவுமாசை
யுள்ளக்திலடங்காமலோடிப்போய்த்தொடவும் (கனவு)

உ, கண்டவுடனவாமிதில்விழவும் வாசங் - கமழுகொன்றை மாலைத
னிற்காதலுற்றழவும் - புணர்ச்சிபாசுந்தைக்தொழவும்கொங்கை
பூரிக்கவுடைதாழப்புரத்தாரிகழவுங் (கனவு)

௩. அங்கசன்சமர் செய்ததறவுமெத்த வாராப்பேராசை யென்னே
ரமுந்துறவுந், செங்கமலவணைமீதுரவுந் திருத்தில்லைத்தாண்ட
வரைச்சேர்த்தின்பம்பெறவுந் (கனவுகண்) (௫௩)

பதம்-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சொல்லவாராய்-சேதி-சொல்லவாராய்

அதுபல்லவி

சொல்லவாராயசேதி

சந்தரமாயின்னே

தில்லைநடராஜரென்னைச்

சேர்ந்தமாமையல் (சொல்ல)

சரணங்கள்-

க. அடுத்ததேதேவந்தேடி
துடுக்காகமோடிசெய்தாற்

யந்தரங்கம்பாராட்டி
சொல்வதேதுமானே (சொல்)

- உ. ஆசையாகிலென்ன வதர்ஷ்டமுன்னிலவேணும்
பேசவுமறியாத பெண்பேதையானடி (சொல்)
- ங. இருவருமொருமித் திருந்தக்கங்களெல்லாம்
ஒருவரறிவாரோ வூரில்ஓமலாகுதே(சொல்)
- ச. சம்புசிவகாமி பங்கர்சந்திரசேகரர்
செம்பொன்னம்பலவாணர் சேர்த்தணைந்தமையல் (சொல்) யள

பதம்-இ-ம்-ஆனந்தபரவி-ஆதிதாதம்.

பல்லவி.

மையல்மிகவுமிஞ்சுதே சுவாமிநீரிப்போ
மருவாதிருந்தாலென்செய்வேன்

அதுபல்லவி.

வையகம்புகழ் தில்லைவனநாதரேயென்சாமி - மருமலர்மெத்தைமீதிவி
ருவருமயிருந்து - சருவிச்சுருள்கெடுத்து மருவிமுத்தமுத்தாட (

சரணங்கள்.

- க. வரிக்குயிலேழிசைகூவத் தென்றலுந்தாவ மன்மதன்மலர்க்க
ணைதாவ, உருக்கு மதிதனிலே யுலைவாய்மெழுகதுபோல் உரு
குதென்றனுளம் பரவசமாயுடலம் - வருகுதுகாம வெள்ளம்
பெருகுது வரவர (மையல்)
- உ. களபகஸ்தூரிகளபூசத் தேவீருடன் கலந்திங்கிதமொழிகள்பே
சு, அளகமலர்கள் வீசவணைதனிலேயிருந்து அந்தரக்கமாகியெ
ந்தனுளமறிந்து - சித்தைமகிழ்ந்துநீ ரிந்தநாளிற்சேர (மையல்)
- ங. தில்லைமுனாரில்வாசரே மூவாயிரவர்தினந் தினந்தொழுமீசரே,
வல்லிசிவகாமி மகிழ்ஞ்சுபேசரே மாதவர்பணியும் பொற்பாத
ரே- தமிழ்க்கொருநீதரேயென்பிராணநாதரே வரவர (மையல்)

பதம் - இ-ம்-எதுகுலகாம்போதி அடதாளம்.

பல்லவி.

மனதினிற்றயவானும் நினைத்தினமிப்படி வருமோவராதே

அதுபல்லவி.

தனதுக்குரைவுண்டோ வென்கிறீர் தேவர்சித்த
மெனதுபாக்கியத்தில்க்கனகசுபேசரே (மனதினிற்)

சரணங்கள்.

- க. உருமத்துக்கமலம்போர்நிறு முசம்புலர்வானே நெருமனதாயிருந்தால்பெருமூச்சு வருவானேன், அருமந்தமனதுதான் தெருவெங்குமுலவுகே பெருமைக்குத்தழுவு வதுரிமையோசாமி()
- உ. எவர்மோகந்தனில் விழ்ந்தெவாமயமானாலுங் கவரியின் காற்றைட்போற்றுவன் வேண்டாமோ, அவரவரிச்சைவைத்தா நல்ரசருசிபோல நவபலங்காணுமன்றோ சிவகாமிபிரானேசரே()
- ங. தயவானுலடிக்கடி சுயமாவரவேணும் பிரியவார்த்தைபேசினுற்செயலாவதேது, அயலாகவெனைத்தள்ள நியாயமோதேவர்க்கு மயலார்க்குஞ்சரியே நன்னயசபைவாணு (மனதினி) (யகூ)

பதம்-இ ம்-நீலாம்புரி ஆகிதாளம்,

பல்லவி,

நினைத்துக்கொண்டால் சசிக்கப்போமோ தனக்குத்தானே நிகராகியசாமி செய்வித்தையை

அதுபல்லவி,

அனைத்துலகுத்துதிக்கு மம்பலவாணரென்ற
 னந்தரங்கமறிந்தே தந்தவின்பசுகத்தை

(நினைத்து)

சரணங்கள்,

க.	வெடித்தமல்லிகைமுல்லை
மடித்தசுருள் தந்தி சழ்	முடித்தேன்குழலைசீவி
கடித்தசம்பிரமலீலை (நினைத்)
உ.	முலையைநெருடி நெஞ்சை
கலைநெகிழ்த்தியயிர்த	உலைமெழுகாயருகிக்
நிலைசோதித்தவிதத்தை(நினைத்)
ங.	முத்துஸ்தனத்தின்மேம்
சித்திரமஞ்சத்திருத்தி	கையைவைத்துநகம்பதித்துச்
முத்துமுத்தாடினதை (நினைத்)
ச.	நாதரூபமொன்றில்லாச்
காமசுந்தரிமகி	சோமசேகரர்சிவ
ழீசரின்பம் (நினைத்) [உய]

பதம்-இ ம்-நீலாம்புரி-ஜம்பைதாளம்.

பல்லவி,

பிரிந்தாலுமறக்கிறதில்லை பெண்ணே-நடனம்

அதுபல்லவி.

புரிந்தாரம்பலவாணர் பூவணையின் கண்ணே

(பிரிந்தாலு)

சரணங்கள்.

- க, சந்தனகஸ்தூரிவகைபூசி - மெத்தசரசவிங்கிதலீலைச் சுரதமொழிபேசி, சந்த தமணைந்தால் வெகுவாசி யிரவிற்பனித்திருக்குட்பெண்ணென்மந்தானென்னைசீ (பிரிந்தாலு)
- உ, ஸ்தனத்தின்மீதிலமுந்தவைத்து நகந்தைக்கொஞ்சி - முகத்தின் முகநவைத்துக் குறிபடுத்திய, சுசுரத்தைகலைநெகிழ்த்தி யுறவாடும் வித்ததைநாளும் - கல்யையநூரக மனுபவித்திருந்தசுகத்தைப் (பிரிந்தாலு)
- ஈ, தென்கைலையம பதியின்வாசர் - நாளும் - சிவகாமவல்லியுடன்பிரியாதநேசர் - என்கவலைதீர்க்குஞ்சாரநவேசர் - எங்குமிணையொருவரில்லாதநசா நடராஜர் (பிரிந்தாலு) (உக)

பதம்-இ-ம்-கல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

எத்தனைத்தவஞ்செய்தாரோ-மானே-தில்லை
சசுநனைப்புணரத்தானே

அதுபல்லவி.

கர்த்தரெனத்தெரியப் பொன்னம்பலத்திலாடுங்
காரணபூரண வாரணமானவர் (எத்தனை)

சரணங்கள்,

- க, கொக்கிறகைச்சூடுவாருக்கிப்போது கொழுந்தும்வேரு முண்டாச்சே, மேலும் - அக்கரவம்பூண்டமார்பர்தமக்கு ரத்தநஹாரமுமுண்டாச்சே, அத்தத் - தக்கனைன்னும்மா மன்றலையயரிந்தார்க்குத் தாக்ஷண்ணிய முண்டாச்சே, சற்றும் - வெட்கமில்லா நிருவாணிக்குப் பட்டாடை மெத்தவு முண்டாச்சே-யென்னம்மா (எத்தனை)
- உ, ஒருத்தருமில்லாதபரதே சிக்கிப்போதுல கெல்லாமுறவாச்சே, பெரு - முருத்திராக்ஷவடஞ் சூடுஞ்சடைக்கிப்போதுயர் பொன்னுராவாச்சே, கையில் - தரித்தமான்சுச்சலைக் கேட்டவருக்கிப்போது சங்கீதமுண்டாச்சே, புரம்-சிரித்தெரித்தவருககுச் ஜெகரக்ஷகரெனுந்திருநாமமுண்டாச்சே-யென்னம்மா (எத்)
- ஈ, யானைத்தோலும்புலித்தோலு முடித்தார்க்கு ஆடைத்திரளாச்சே, உயர் - வானத்தினம்புலி சூடினார்க்கிப்போது மணிமுடிபுண்டாச்சே, மது - பானத்தைமுன்னாள் சுமந்தார்க்கும்

சைவப் பழமென்பேராச்சே பெண்கள்-மானத்தைப்போ
க்கினூர்க் காசானெனுமொரு மாபட்டமு முண்டாச்சே-
பென்னம்மா (எத்)

- ச. மாட்டிலேறித்திரிவாருக்கு வேண்டியவாகமுண்டாச்சே, த
லை-ஒட்டிலிரந்தேகுடிப்பாருக்கிப்போ துயர்பாத்திரமாச்சே,
ஒரு-விட்டிற்சூடியிருந்தேயறியாருக்கு விண்டோய்மதிலாச்சே
சுநி-காட்டிலாமிவார்க்குத் தில்லையென்றேயொரு காணியுமு
ண்டாச்சே-யென்னம்மா (எத்தனை) (உஉ)

பதம்-இ-ம்-யமுனாகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெண்டனிட்டே எனென்றுசொல்வீர்-நடேசர்க்குநான்
தெண்டனிட்டே எனென்றுசொல்வீர்

அதுபல்லவி.

ஆண்டமெல்லாம்பரவும் கொண்டல்கால்கள்கும்பிட்டே
ஏண்டவரெனுநதில்லைத் தாண்டவராயர்முன்பேய்த்(தெண்)

சரணங்கள்.

- க. பொருந்துங்காதல்கொண்டு பொன்னிதழ்த்தேனுண்டு
இருந்தோஞ்சொல்லவோவிண்டு ஏகாந்தந்தனிற்சுண்டு (தெ)
உ. கண்டால்வருமப்பேச்சு கன்னிவயதிலேச்சு
பண்டுசொன்னதும்போச்சு பார்வையவண்மேலாச்சு (தெ)
ங. மன்னுநாணம்போக்கி மனைசத்தாண்மலர்க்காக்கிச்
சென்னிமேற்கரந்தூக்கித் தில்லைப்பதியைநோக்கித்(தெ) (உங)

பதம்-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மனதறியாமல்மைபல்கொண்டேன்-கொண்ட
மையலுக்கென்ன-லன் கண்டேன்

அது-ல்லவி.

தினமும்கிருபைபுரியும் நேசர்-தில்லைச்
சிவகாமிமகிழ்ந்திடுந் திருடராஜர்(மனதறி)

சரணங்கள்.

- க. மனதில்தாய்க்குவெறுப்பாச்சே -யினி- வரவரநிஷ்டரேப்பேச்
சே-நினைத்துக்கொண்டாற் பெரும்மூச்சே -பருவ - நேரிழையா
ர்க்கிதெல்லாமேச்சே (மனதறி)
ங. மதிகாய்வதென்னகொடுமையோ -மாரன்- மலர்க்கணையெய்ய
நூறுகையோ, சதிக்குயில்கூவுது -பொய்யோ- நிமிஷந்தானாறு
யுமாமுகையோ (மனதறி)

திருச்சிற்றம்பலம்.

சபாநாதர் பேரில்

தில்லைவிடங்கள்

மாரிமுத்தாப்பிள்வன பாடியகீர்த்தனம்.

(*)

கீர்த்தனம்-ஆம்-ஆனந்தபாவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தில்லைச்சிதம்பரமே-அல்லாமல்-வேறில்லைச்சுதந்தரமே

அனுடல்லவி.

சொல்லுக்கெளிதுநெஞ்சே

சொல்லுவாய்சிவகாம

வல்லிக்கன்புளசபை

வாணன்வீற்றிருக்குந் (தில்லைச்)

சரணங்கள்.

- க. தோற்றுமும்மலவேகைக் காற்றிலிடுஞ்சாகத் தூற்றியொழி
 த்துக்குவா யாற்றியமயக்கத்திரத் தேற்றியணையுந்திரு நீற்றின
 விருவினை மாற்றிப் பரகதிடீ லேற்றியவைப்பதற்கு (தில்லைச்)
- உ. தத்துவநிலைதெரிந்தொத்தமனதோடிரு கைத்தலமெதிரோ குவி
 த்தேழுமீதில் - வைத்தபிறகுபய பத்தியுடனே தெரிசித்த
 பொழுதிலுயர் முத்திதந்தாளத் (தில்லைச்)
- ந. காசினிதனிற்கயிலாசரென்றொருநட ராஜரிருந்து பாவநாசஞ்
 செய்வகிதுவே - வாசஞ்செய்வோருக்கு மோசம்வராது கிலே
 சம்வராஜெம பாசம்வராது (தில்லைச்) [க]

கீர்த்தனம்-ஆம்-சவுராஷ்டிரம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

தெரிசித்தபேரைப் பரிசுத்தராகச்சிதம்பரமன்றியுண்டோ

அனுபல்லவி.

விரிவுற்றபூலோக கயிலையென்றுளவொரு - மித்துநடந்தெதிர்
 கொண்டி, மேரு - வொத்தவிரண்டோடிரண்டு- கோபுரத் தைக்க
 ண்ணரவேகண்டு. (வெரிசித்த)

சரணங்கள்.

- க. மேலைத்திசைக்கோபு ரத்தினிற்கற்பக வேழமுகன்றனைவாழ்த்
 தி, நல்ல - நீலத்திருமயி லேறுங்குமரன்முன் நின்றதொழுதடி
 போற்றி, அனு-கூவுச்சிவகங்கை மூழ்கியநீரைபுட டகாண்டு

மனக்குரையாற்றி, இந்த-ஞாலத்தையின்ற சிவகாமசுந்தரி பாலுற்றிருவினைமாற்றி, வெகு - சிலத்துடன்மலர்சாத்தி ஆர்க்கசாமத்திலேதொழுதேத்தி. (கெரி)

உ- நம்பித்திரமூலஸ்தானத்திலேததி நாத்கழும்பேறப்பயின்று, உமை அம்பிகைத்தானைப் பணித்துமலாதிச்யா டைத்துபுலாதியைவென்று, நித- மும்பர்வணங்கும்பே ரம்பலக்கானைக்கண்டிணமையாய்ச்சேவித்தகன்று கள்ள-வெம்பிறவிப்பிணியேவாப்பொடிசெய்யுஞ் செம்பொற்சபைநாடிச்சென்று, கொடிக்கம்பத்திருகினில்நின்றுகையால் கும்பிட்டரகராவென்று ()

ந- ஞானசபைகன்னைச் சேவித்தங்குள்ள ரகசியவுண்மையானாடி, யொளி-யானத்தையற்புத ஞானக்கண்ணுலறிந்த தானந்தவரியலாடிச், தல-மோனத்துடனங்கிருந்து செபங்கண்முழுதுஞ்செபித்தகன்புநீடி, நானூம்-வானத்தவர்க்குங் கிடையாதமுத்தி நிரானத்திற்சேவடிதேடி, மெய்த்-தியானத்திலதுபாடிய க்கியானத்தவேரறச்சாடித். (கெரி) [2]

கீர்த்தனம் இம்-பூரிகல்யாணி ஏககாளம்.

டல்லவி.

தெய்வீகஸ்தலமிந்தத்தில்தலை-இந்த வைபோகமெங்கெங்குமில்லை.

ஆதலவி.

துய்யவேதனுமாலுத்தேடிபேகாணுச் செய்தாமரைத்தளாலடியே நின்ற, வையனிருந்துவாசஞ்செய்யுந் தென்கயிலாச மாமேயிணை சொலலப்போமோவொருவராலே. (தெய்வீக)

சரணங்கள்.

க. மதிலாயெழுந்துபஞ்சாகூரமே சுற்றி-வளைத்திருப்பதுஞ்சிதம்பரமே, போலாஞ்சதுர்வேதநாலுங்கோபுரமே யாகிச்சமைந்துநின்பதுநிலவரமே, யிது - வகனுவெத்தலத்தையும் வெல்லுமே யுலகம்பதினாலுமிகைத்தானே சொல்லுமே - யார்க்குங், கதிநந்தவித்ததாலேபதியொன்றை யிதைப்போல - காணெண்ணெட்டுவீணைசொல்லக்கூடுமோ (தெய்)

உ. மூர்த்தியுந்தீர்க்கமுத்தலமும்மூன்று முக்கியமுமொருமித்த நலமுங்-கண்ணுற்பார்த்தவர்க் குண்டோசஞ்சலமும் நினைவின் படியேவந்தெய்துஞ்சகலமும் வேத சாஸ்திரமு யிதைத்தானே யோதுமேநியிஷந்தோத்திரமாயுடைத்தாலும் போதுமே, யிதிலேவர் மரத்தினாயாம்போது வீற்றிருந்தாற்றீது வருமோ பிறவியைத் தருமோசற்றுந்தராது. (தெய்)

௩. எப்போதும் நலந்தருவதுவே - யிதுவெல்லாச்சமயத்துக்கும்
பொதுவே - யிதம் - கொப்பான நலமினி யிதுவே வீராட்டுள்ள
க்கமலத்தானமிதுவே வச்சிரக் கொப்பாருங் குழைச்சியோர்
பாகனர்காலந் தப்பாதவராப்பிஷேகனார் தமக் கொப்பாந்தல
ந்தமதுமெய்ப்பானதலமிதுவுணமை யிதுலுள்ளவண்மை யின்
மைனந்தம் (தெய்) [௩]

கீர்த்தநம்- இ-ம். தேவகார்தாரி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்தத்தலத்தையுமிந்தத்தலத்துக்கிணை சொல்லக்கூடாபேட்டான்

அதுபல்லவி.

சொந்தத்தலஞ் சிதம்பரமென்று மனதிரிந்திந்து கருமலைபோலே
எமிர்வந்திட்டமுயலகன்மேலே ஆனந்தக்கூத்தாடினத் தலை (எந்)

சரணங்கள்.

௧. ஆதியில் வெண்குட்டந்தீர்ந்து கவுடதேசத்தரசன் பொன்னி
றமானந்தேகம்நீச்சி சாதியினமூவர் புலைத்தன்மை போய்க்
கதிசார்ந்தாரது வேகெய்வீகம்ஒரு, வேதயன்வாயிலோர் சேர்
நீட்டிக்கூடுபோய் வீட்டிற்றுகுந்தகாகும் பின்னந்திதறுவத்
தாலெப்போதுந்தரிசனம் செட்டிநீராபுலிளாகம், முனைம்
பெய்தது பொன்மழைமேகம் இந்தவைபோகமினமனேகம்

௨. கழுகுபுசிக்கத்தவறியிறந்தகயலு மடைந்ததுகதியே, நீரில் முழு
கியெழும்பவிளமையைத்தந்து முதமையைத்தீர்ந்ததிப்பதியே
கூவி, யழுதபுலீக்குடடி துண்டிளப்பாற யருகில்வந்ததுபயே-
ததியே, கொலை பழிசெய்யும் பார்ப்பானொருவனுக்கு முத்தி
பாவித்ததையன்சந்தியே அதனலீத்தையேதினந்துதியே செ
ய்து மேலீட்டுச்சொல்லும்சுருதியே (எந்த)

௩. எங்கெங்குந்தாளீயைப் பூலோககயிலாச நென்றுரைப்பாரொ
ருபேரும், இதில் அலக்கமிறந்துதிரும்பிப்பிறப்பாரோ வாடிய
தாளீக்கண்டாரும், மலர்ப் பங்கயன்மால்முதலோர் வந்தரு
ச்சீனை பண்ணுகிரூரதைப்பாரும். ஒளி பொங்குந்தொளாயிர
த் தொண்ணூற்றொன்பதுபங்குக் கலையீதிலாநுந், தல மெங்
கெங்குமேட்கலைசாரு - மதுவுமீந் கர்த்தசாமத்திற்சேரும். (எந்)

கீர்த்தநம்- இ-ம், பியாகடை ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்நாளும்வாசமாய்சி தம்பரஸ்தலத்திலே இருக்கத்தவஞ்செய்தே.

அநுபல்லவி.

பன்னாகர்புலிகாகம் பார் பான்புலையன்முசற்
பந்திசெய்தேயிதின முத்திபெற்றிடலாலே (எந்நாளும்)

சரணங்கள்.

க. முந்திபன்னையுதரந்தலிலைகரு விருந்துதிருவயிறுநொந்து பசி
யொடு பிறந்துரிமிசை தவிந்துதளர்நடை நடந்து பருவமா
கி, இத்தமனை மனைவிமைந்தர்ரிதிபலவு மெத்தனுடைமையிது
சொந்தமெனவேசொல்லிச் சிந்தைதனின்மத மிகுந்துபலபல
கந்தைகளேசெய்துதிருந்ததல்லாமல் (எந்)

உ. வட்டஸ்தனத்திற்றொங்கலிட்டபணிபழகும் ஒட்டிவச்சிரமீழை
த்தகட்டியழகும்துகற் பொட்டழகுமிடையிற் பட்டழகு மு
டையகட்டழ கிபர்வலையிற், கிட்டிபறிவழிந்து மட்டியெனவே
தொடர்ந் - தொட்டினின்மொய்த்தகிது கிட்டெனவேயவர்கள்
தொட்டு முயக்கிலகப்பட்டிமிகவு மதி கெட்டுமெலிந் தலைந்திட்
டதல்லாமல் (எந்நாளும்)

ங. சேசமகற்குளொரு காசுகொடுக்கப் பிரையர்சமனத்தர்தமைப்
போஜனெனத்துதிசெய், தாசுமுதற்கவிகள் பேசியலுத்துமன
ங்கூசுவதேயல்லாம லீசனதிகப்பிரகாசனணிசருமத் தூசனு
மைமதிமுல்லாசனநிலைந், நேசனிலகுக்கயிலாசன்களைகசபை
வாசன்புலிசைநடராஜனைச்சேவித்து (எந்) [ந]

கீர்த்தநம்-இ-ம்.மத்தியமாவதி ஏகதாளம்,

பல்லவி.

பலமந்திரத்திற்கும் பலமந்திரம்பொன்னம்
பலமென்னும் மந்திரமே.

அநுபல்லவி.

புலவர்க்கும்முறிவர்க்கும் பலவர்க்குந்தியானிக்கப்
பொதுவாயிருக்கும்திர மதுவேசுருக்கமந்திரம் [பல]

சரணங்கள்.

க. செனனமாணவாகை நீக்கியமந்திரஞ்சேரு மும்மலமாயைபோ
க்கியமந்திரம், மனதிகுமெயஞ்ஞான முண்டாக்கிய மந்திரம்
மந்திரத்திற்கெல்லாஞ்சிலாக்கியமந்திரம் [பல]

உ. முதுமைபோயிசமை கொடுத்திட்டமந்திரம் மூன்றுபுலையர் நீ
சம்விடுத்திட்டமந்திரம், கதியிலேராகணகாக மடுத்திட்டமந்தி
ரம் காட்டுப்புலியைப்பாம்பைகடுத்திட்டமந்திரம் [பல]

ந. அதுவேயெவர்க்குக் காயசித்திக்குமந்திரம் அதுவேநினைவின்
படிசித்திக்குமந்திரம் அதுவேயழிவிலாத முத்திக்குமந்திரம்
அதுவேசித்தித்தகெஞ்சிற்றித்திக்குமந்திரம் (பல) (சு)

கீர்த்தநம் - இ-ம்-மோகனம் சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

பரந்தனைபடைந்திட வேணுமென்றாசிதம்

பரந்தனையடையுங்கள் மாந்தர்களே

அதுபல்லவி.

வரந்தனை தருமிந்தத்
மாந்தரெல்லாருந்தவ

தலந்தனிலையிருந்த
வேந்தரே [பரந்தனை]

சரணங்கள்

க. காட்டிலிருக்கின்றபுலியும் பாம்பும்பெற்ற காட்சியுங்கேட்டிரு
ப்பிரர்களே, வீட்டிலிருக்கின்றகாகமுமுயர்ந்தபேல் வீட்டினிற்
சென்றதுங்கேட்டிருப்பிரர்களே [பரந்தனை]

உ. சாதியிலீன முள்ளபுலையர்முலவரிதற் மனிதகனியேபுனிதராசி
னார், வேதியரிவதிகபாவி பொருவரிதில்மேஷப்பரகதியிலேகினார்

ந. வெள்ளியினாலெல்க னையனிருக்கச்செந்த வீட்டைவடகயிலே
பென்பாரே - தெள்ளியசெம் பொன்னினற் செய்தவீழ்த்தை
த்தென்கயிலாசமென்பாரே [பரந்தனை] [எ]

கீர்த்தநம்-இ-ம்-ஆரபி ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஒருக்கால் சிவசிதம்பரமென்று நீசொன்னு வீருக்காதாழ்வினையே.

அதுபல்லவி.

கருக்காமருக்கிதுதெரியும்

பொதுவிலொரு

காலத்தூக்கிரிந்த

கோலத்தைமனதில்வைத் [தொரு]

சரணங்கள்.

க. சூழ்வலியுடையபஞ் சாக்கினியிடெரின்று சொரூபங்கரிவானே
ன், மனை - வாழ்வைவெறுத்துக்கனிகாயுஞ்சரகுந்தின்று மாதவ
ம்புரிவானேன், பல - வேள்விகள்செய்தந்தவோ மகுண்டத்தி
செய்யய வீணிலேசொரிவானேன், காதுங் - கேள்விசில்லாத
முழுமோரிகளாய்த்தலையிற் கிளைத்திட்டசடைகளை வளைத்திட்
டித்திரிவானேன் (ஒருக்)

உ. வேதமந்திரஞ்சொல்லிவாயிரத் தெண்டன்புவிமீதினிவ்விழுவா
னேன், இரு - பாதமுஞ்சிவந்திடத்தலங்கடோறுந்திரிந்து பல
தெய்வந்தொழுவானேன், கொல்லன் - ஊதும்துருத்திபோலே

வாயுவைக்கும்பித்த டல் யோகத்திலெழுவானேன், ஐந்த-பூதங்களுங்கலங்கவக்சப்பிரச்சகூண மாய்ப்புரண்டுபுரண்மெதிமருண்டெழுந்தமுவானேன். (ஒருக்)

ந. உருக்கியுடலைமெத்த வருத்தியுறககத்தையு மூனையுந்துறப்பானேன், சிலை-யரைக்கில்லா நிருவாணியாகிலோசவாழ்க்கையனைத்தையும்மறப்பானேன், வரு - நரைக்குத்திரைக்குங்கற்பமருந்திச்சித்தர்களைகிராடெங்கும்பறப்பானேன், சபைத் - திரைக்குள்ளேமறைவாசியிருக்கும் ரகசிபத்தின் திறந்தெரியாமல்வினையிறத்தின்னம்பிறப்பானேன். (ஒருக்)

கீர்த்தநம்-இ-ம்-பைரவி-ஆதிதாளம்.

டல்லவி.

சிவசிதம்பரமென்று நினைப்பாயே உனக்
கபசெயம்வாராதென்று மனப்பேயே

அதுபல்லவி.

கவசமுமுனக்கிதென்றறிவாயே நல்ல கனகசபையிப்புவி
பனகமுனிவர்கள்தொழ வன்வரதநடனந்தனையரனாடி (சிவ)

சரணங்கள்.

க. கன்மவினைபோய்கனையாறலாமே பெரல்லா மன்மதவாதைதி
ர்ந்துதேறலாமே, சென்ம சாகரக்காரையேறலாமே யெழுந்து
சென்றபோதுதான் சும்மாரி றபோதிலும்மொன்றைத் தின்
றபோதிலும்படிக்கின்றபோதிலுநீ (சிவசித)

உ. மனிசுருமைமெய்யென்றிருக்காதே கதிமுன் பனியானவா
ழ்வைச்செவ்வஞ்செருக்காலே தனிவேதமந்திர மிகைச்சுருந்
காதே பசிசந்தவேளையுமிடர்வந்தவேளையும் மஃம்நொந்தவே
ளையும் பின்னெந்தவேளையும்நீ (சிவசித)

ஈ. ஒருமந்திரத்தையும் நீசெபிக்காதே யிந்ததிரும்ந்திரமன்றியொ
ன்றும்லபிக்காதே, கருமந்தப்பிதஞ்செய்து தவிக்காதே திலை
க்காட்டினினையன்செய்த வாட்டினிலுறுதியை நாட்டிடுமொ
ன்றிலுமாட்டினில்லாதே (சிவசிதம்) (சு)

கீர்த்தநம்-இ-ம்-செஞ்சுருட்டி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னமுமொருஸ்தலமிருக்கு மென்றொருக்காலே
ஏனமலைக்கிராய் மனதே

அதுபல்லவி.

சொன்னசொன்னஸ்தலங்க ளெங்குமோடிக்களைத்துச்
சோதித்தறிந்தாலிந்த ஆதிசிதம்பரம்போல் (இன்ன)

(க) சருக்கரையுந்தேன்பாகுஞ் சரியாய்நிறம்பெற்றாலுஞ் சருக்கரைருசிமாவிலிருப்பதபிரயாசம், முருக்கஞ்செம்பாத்தையும் நிறமென்றாலுமந்த முருக்கினிலுண்டோவாசம்

தரிக்கும்வச்சிரக்கல்லுந் தறிப்புமொத்திருந்தாலும் தறிப்பைத்தள்ளிவச்சிரக் தனைத்தரிப்பதுல்லாசம், உரைக்கும் ஸ்தலமனத்தர்சரைக்குளிருந்திடாலும் உம்பர்வந்துதொழும் பொன்னம்பலமேயிலாசம் (இன்)

(உ) உப்புநார்ப்பூரமு மொன்மைப்போ லிருந்தாலு முரெங்கும் பெரியதாய்க் கர்ப்பூரந்தனைச்சொல்லாரோ, இப்புவிமீலெவர்க்கும் யோக்கியத்தருங்காவிரிக்கேற்பது சண்ணாரோ

ஒப்பரிதாய்விளங்குந் தெய்வீககங்கைபாற்றுந் குவமைபெடுத்தாரைப்பதுவர்க்கழியாற்றுநீரோ, அப்படிப்போலனைகம் ஸ்தலமிருந்தாலு மந்தவல்லவின்தொலைக்குந்தில்லைப்பதிக்குநீரோ (இன்)

(ஈ) விண்ணுலகத்திலு மீனினமெல்லாங்கூடி வெண்மை நிறமுமொரு தன்மதிமுன்னிலலாது, மண்ணுலகிபவல்லி திரளாய்பூர்த்தாலுமெரு தாமரைக்கொவ்வாது

மண்ணுலகத்திலுள்ள தருக்களைத்தூங்கூடி மருவுலவுந் கற்பகத்தருவுக்கிணைவராது, புண்ணியஸ்தலங்கள் பலவிருந்துநடேசன்வாழ்ப்புண்டரீகபுரம்போற் கண்டுசொல்லவேறாது (இன்) (ஊ)

கீர்த்தனம், இம். எதுகுலகார்ப்போதி சூதி காளம்.

பல்லவி.

காலே தூக்கிநின்றூர்தெய்வமே யென்னைக்
கைதூக்கியாள் தெய்வமே

அனுபல்லவி

காலேத்தாக்குப்பிள்ளை தனைப்பெற்றதெய்வமே
மின்னுப்புக்கழ்சேர்தில்லைப் பொன்னம்பலத்திலொரு (காலே)

சரணங்கள்.

க. சென்சையின்மான் தூக்கிச் சிவந்தமழுவுந்தூக்கி அங்கத்திலொருபெண்ணையனுதினந்தூக்கி, கங்கையெத்திங்கலைக்கதித்தசடையிற்றுக்கி இங்குமங்குமாய்தேடி யிருவர்கண்டியாத (காலே)

உ. நந்திமத்தளந்தூக்க நாரதர்யாழ்தூக்கத் தொந்தமென்றயன்றாளுஞ் சுதியொதொக்க, சிந்தைமகிழ்த்தவானோர் சென்னிமீமற்கரத்தூக்க முந்துமவலியுடைய முயலகனுனைத்தூக்க (காலே)

௩. சும்பமண்டத்தை தூக்கக் கொடுங்கை சும்பத்தைத் தூக்கப்
பைம்பொற்கவர் கொடுங்கைப்பாரத்தைத்தூக்க, எம்பிபாரத்தை
விராட்டி தயதாமரை தூக்கச் செய்பொனைமடலத்திலே தெற்கு
முகமாயொரு (காலே) (முக)

கீர்த்தனம்-இ-ம். புன்னுகவராளி. ஏகதாளம்.

பல்லவி.

உன்முகம்பார்த்தபயமென்ற லென்முகம்பார்த்தருளாமற்
றென்முகமாயிருப்பதென்ன வைம்முகத்தையாவே

அதுபல்லவி.

மின்முகம்பார்த்தாடுந்தில்லை மேவும்நடேசரேயருக்கள்
தன்முகம்பார்த்திடவிரும்புந் தாமரைபோல்நான்விரும்பி (உன்)

சரணங்கள்.

க. யார்க்கோவந்தவிருந்தெவவே யறியாதுபோலிருந்தால், பார்க்
கிறவரயாரினி யென்பரிதாபமுமுதநீ, தீர்க்கிறதெய்வ மறுதெ
ய்வமுனையன்றியுண்டோ, நீர்க்குமிழியாக்கைதனை நீக்குமுன்வந்
தாட்கொள்வையென் (உன்)

உ. தூக்கியதாளிணைமுடிமேற், சுமக்கு முயலகன்போலப், பாக்கி
யஞ் செய்யாதகொடும்பாதகதைவினாலே, சூக்குரல்செய்தோல
மிட்டுக்கூவியுன்றன்கோயில்தனை, நோக்கிவலமாகவந்து நூறு
தெண்டலிட்டெழுந்து (உன்)

௩. காரினிழ்பூங்குமுதொடுங் காவனந்தமேவுபுவி யூரினிம் காண்ப
வர்க்குமுத்திபுதவும்நடராயா பாரினிலிவ்வுருவெடுத்தன்பதமலர்
க்காளாகாமனிரினிலப்புலிபோலே நிலைகலங்கித்தலைவணங்கி (உன்)

கீர்த்தனம். -இ-ம். சாவேரி. திரிபுடைதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்குதவியித்தகாயம் சுமந்ததினல்வருவதேதாயம்.

அதுபல்லவி.

சீதப்பிறையணி சோதிச்சடைமுடி மேவன்புலிசைமேவம் ப
லவன்பொற், பாதம்பணிவிடைக் காகித்தவஞ்செய்து பவத்
தையொழிக்காம லவத்திலேபிறந் (தேது)

சரணங்கள்.

க. தருமராசந்தறிக்குங்கட்டை பிரமன்னைக்குமென்பது பிறற்ச
சட்டை, கிருமிகட் கொருகன்மகுட்டை. காலன் சிடும்போதி
னிலொடலொட்டை, வருமேசுதைமெய்யென்போர்க்கும் பெரு

ம்பழிமாங்கிஷ்டமுஞ்சீயும் வழும்பும்ரிறைகுழி அருமையினி யிடு
மதனையெ ழியொழி யாரும்நம்பொண துநீரின்மேற்குமிழி (ஏது)

உ. விஞ்சுமும்மலஞ்சேநும்வீடு பலவேடரைவரிருக்குங்காடு, கஞ்
சிதப்பறவைக்கோர் கூடு இதைச், சதமென்றெண்ணுவ கெல்லா
ங்கேடு. மஞ்சின்மேலிடு வானவல்லிணைகூறும், வாழ்வைநிலையெ
ன்றுமயங்கித்தினத்தோறும், துஞ்சிலைம்பொறி கலக்கிமதிமாறுஞ்
சுவாசமடக்கிஹற்றொடக்கூடாதுநாறும் (ஏது)

ங. கொடுவினை முளைக்குந்தோல் மூட்டக் கழுசு கொடும் நாய்நரிக்
கும்விருந்தாட்டர், சுடுகாட்டக்கினிககிடுகாட்ட மர்கச் சூசூ
ம்பார்த்திடிப் பொம்மலாட்டம், விடுவிடுருவெடுத்திடுவதனை மூ
ன்னை வினைக்குக்கிரபை மருந்தளிக்கவல்ல அன்னை படரும்மெ
ய்யன் பொன்னம்பலவனடிதன்னைப்பணிந்தாற் பிறவிநோய்தணி
ந்துபோய்பிள்ளை (ஏது) (யாட)

சிந்தாஸ்துதி.

கீர்த்ஊனம். - இ-ம். ஆரபி. ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னத்துணிவாய்நான் பயப்படாமல்வந் தன்
னினையடிபணியேவல்லியா.

அதுபல்லவி.

பொன்னம்பலவாணனை முன்னமுன்றனைப்பாடும்
புலவனைநீவிழங்கும் புதுமையைக்கேட்டிருந்தும்

என்ன

சாணங்கள்,

க. பாய்கிறமடொன்றுவாயிலில்மேவுதே பாம்பும்புலியுயிரு பக்
கமுந்தாவுதே, பேயும்பூகமும்முன்னு பின்னுமுலாவுதே பிடித்
தகைமானண்டம்வெடித்திடக்கூவுதே (என்)

உ. கொழுத்துவிட்டோங்குமழற் பிழம்பாகு முன்னுறுப்பு கொடி
யதில்லைக்காடுநீகுடியிருக்கபொறுப்பு, ஒழிந்திருக்காதெப்போ
துமுன துறஞ்சிற்கருப்பு - வுனைத்தான்பித்தனென்பதை நினை
த்தாற்றேன்றும்வெறுப்பு (என்ன)

ங. ஆதியின்மாலபனுவடிமுடி தேநிவோனையாதிபந்தமில்லாநின்
றருமறைபாடுவோனே பாதிமதியைச்சடைமீதினிற் சூடுவோ
னே பாதத்தைதூக்கிப் பொன்னம்பலத்தினின்றூடுவோனே ()

நட. மலைவேடனெச்சிலைத்தின்றீரோ - குதிரை - மாராடிமழுவேந்திரி
ன்றீரோ, விலைமாதிடத்தூற்றாதுசென்றீரோ - வெட்கம்விட்டுச்ச
பைநாதரென்றீரோ, தலையிற்கோணந்தன்னைக்களவு செய்தெடு
த்தீரோ தலையிற்பாதிசோமனைதரிததுக்கோலுடுத்தீரோ (1) (யசு)

கீர்த்தநம்-இ-ம்-புன் ஓகவராளி-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

உம்மைப்போலாட்டையெடுத்தம்பலத்தினிற்
ரொருவரைக்கானேனையா

அநுபல்லவி.

செம்மைமலர்த்திருவமுந்
தினமலொருபிள்ளை

சிதம்பரநாதரோ

கொன்றபழிவாரரோ (உம்மைப்)

சரணங்கள்.

க. யானைத்தோல்புலித்தீரோ லாடையுண்டத்தாட்சி-யது - வல்லா
லெலும்பக்கோர்த்தணிந்த அழச்ச்சாட்சி - மானைக்கையிற்பிடி
த்தவாறேயுமக்குத்தாட்சி-மழுவெடுத்தது மெய்யாச்சோ கழ
குக்கேற்றகண்காட்சி (உம்)

உ. கிடையிற்திடந்தவாயனடிபை - மெள்ளத்தேடிக்கிடும்போது
மச்சானென்றொட்டினிருறவாடி அடனிப்புலியும்பாம்பு மறிந்
தொருமித்துக்கூடி யாட்டுக்காலுக்கொட்டுப்போட்டிருக்கு
தேநாடி (உம்)

நட. வெற்றிவிஜயன்பன்றி விரும்பியடிபட்டீரோ - வேடன்வாய்த் -த
சையெச்சில் வேண்டிருசிகண்டீரோ. சிற்றிடைச்சியைப்பாகந்
சேர்க்துத்தானேகொண்டீரோ - சிதம்பரேசோயாட்டாற்றிருமே
னிதுவண்டீரோ (உம்) (யஎ)

கீர்த்தநம்-இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

இன்னம்வயிரமுன்றநெஞ்சிலையிருப்ப
தென்னகாரணத்திற்கையா

அநுபல்லவி.

தன்னந்தனியனாகிப்
சலப்பிரளயகாலத்திற்

பொன்னம்பலநேசனே

சர்வசங்கராந்ருசெய்தும் (இன்ன)

சரணங்கள்.

க. கருப்புவிடமதன்சண்டைக் கெதிர்த்தபோது-மனக்-கறுப்புத்
திரகண்ணால் வதைத்ததுவும் நெருப்புப்போலேசிறி வந்திடுங்

கொடுங்கால-னிலத்திலலறிவிழ வுதைத்ததுவும்-மருப்புக்கரிவ
யிற்பைக்கிழித்துப்போர்த்ததும் பொல்லா - மருத்துவனானாயிர்
சிதைத்ததுவும், பொருப்பைப் பறித்தசைக்குறக்கனைக்கால்ந
கத்தாழ்ப்பூவிசுனிவழுக்கப் புதைத்ததுவும்போதாமல் (இன்ன)

உ. சேரலர்திரிபுரம்வெந்துநீறுநீறுகச் சிரித்துமனதின்படிமுடித்
ததவும், வேருடனருக்கைபல்முறித்து பலபலென்றுவிழுந்
திடக்கூனத்திலடித்ததவும், யாரையுஞ்செயம்பண்ணித்திக்கு
விஜயபைபெற்ற-நந்தகாரானை மடித்ததவுந், கோரநரசிங்கத்
தைவீரசிப்புள்ளாய்வந்து கொத்தியிழுந்தாரத்தங்குடித்தது
வுப்பற்றாமல் (இன்)

ந. தன்னோற்றத்துமத மிகுந்து மகஞ்செய்தக்கன் தலையையரித்துத
முலிற்றீத்தததவும், பின்னும்தக்கனுக்கு மருகனென்னுஞ்சந்-தி
ரன்பிலனெடுங்கிடக் காலாற்றேய்த்தததவும், அன்னந்தனைப்ப
ரிவாயேறும்பிரமன்றலை-சையந்தி லொளையெறுத்தச்சாய்த்தது
வும்,வன்வம்பலவாயுள்ள பொன்னம்பலவாணரே-வலியச்ச
லந்தரலை மய்க்குத்துவுநல்லாமல் (இன்னம்) [10டி]

கீர்த்தநம்-இ-ம்-தோடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

எந்நேரமுமொருகாலேத்துக்கி மொண்டிக்கொண்
டிருக்கிறவனையேபைதயா

அதுபல்லவி.

மொன்றைடர்போற்றுந்தொல்லை நன்னாடதோத்துந்தில்லைப்
பொன்னம்பலவாணரே யின்னந்தானுமுன்றாமல் (எந்நே)

சரணங்கள்.

க. எக்கியமொருப் விக்கக்கக்கன் வீட்டினடந்தோ-எமனைவுதைத்
தபோதெதிர்களுக்கிகொத்தோ சிக்கெனவேபிடித்துச்சந்
திரணைநிலத்தீழ் மய்த்ததோதினி லுறைந்தோ, விக்கிரசாமுண்
டியுடன்வாக்காடியசைத்தோ உண்டநஞ்சடம்பெங்கு முரி
க்கால்வழிவந்தோ, கக்கபுலிபாம்பிருவர்க்கும் கூத்தாடியாடச்
சலித்துக்கானேபொற்றாதம் வலித்துத்தானேகேவீர் (எல்)

உ. பொருட்பெண்ணித்திச்சந்து போனத்தினும் றுவண்டோ-
பொல்லா-முயலகன்மேல்வைத்த போதினில்கலிகண்டோ, அ
ருச்சனனுடன்கட்டிக்கிழிமேலாய் விழுந்தபோ ததிர்த்துநரம்பு
புறண்டோ, சிரசுற்றன்னரேறித் தேகத்தில்வாதற்கொண்டே

சேர்க்குநீகாழன்போலுமக் கேற்கவே மடமுண்டோ, எருதி
ன்மேலேபெண்சாதி தனையுந்துக்கிக்கொண்டு பாய்ந்தேரு
போதிலொருகாற்றாறுமாறாய்ப்புரண்டோ (எந்)

நட. மலைவில்லிலடிவைத்துவளைக்க மக்களித்திட்டோவாரேவர்வண
ங்கும்போதுமகுடமுடி கள்பட்டோ நலமிருகயிலைநிட்டெழு
ந்தருளித்தில்லையினடந் வந்துக்கத்தைக்கொட்டோ, கலகலெ
னும் பொற்சிலம்பமுந்திக் கால்வலித்திட்டோ- சுமயவரக்கண்
பத்துமுடிமேலுறுத்திநட்டோ பலபலவிதத்தி லெவ்விதத்
தோவறிபேன்.பென்னம்பல விலாசரேதில்லைத்தலநீட்சோ
நீர்தான் (எந்) [உக]

கீர்த்தநம்-இ-ம்-தேவகார்தாரி-சாபுதாளம்.

பல்லவி.

இசைவிடக்குகித்துகூத்தாடினாலு
முலாயிரத்திலோர்பங்குமக்கே

அறுபல்லவி.

பொதுவினிவாடினான்விவரோநாகத்தைப்- பூண்டவனோதில்லைத்
தாண்டவையுமக்கதிசுப்பங்குக் கிடக்கானேமும்மிடபங்கி லரைப்
பங்குதனையுமோர்வரைப்பெண்ணுக்களித்தீரே (இதை)

சரணங்கள்.

க. தெண்டிநாக்கங்கையைச் சிரசின்மேலேதேக்கித் - திங்களைக்க
திசைச்செத்தியைமுக்கண்ணாக்கி எண்டிசைத்தலைருந் தொ
முதிடமான்மடி - வேந்தித் தென்றிசைநோக்கி, விண்டலத்தோ
டண்டென்குமோசைபோக்கி மிகவுங்குமிறுவீரவீரகாங்கி
ன்கிணியீக்கி-அண்டரியமுயலின் மேலொருகாற்றாக்கி-பசை
ந்தசைத் தொருகாலேஉசந்துதுக்கித்துக்கி (இதை)

உ. படர்ந்தசடைகளிருபக்கமும் துலண்டாடப்-பாசிப்பிறைகுலு
ங்கக்காதிற்குழையுமாட நடந்துகட்டியஞ்சொல்லி-நந்திமத்த
ளந்தட்டநாரதர்யாழ்பாட தொடர்ந்துநான்முகன்தாளந்தாக்கி
ப்பண்ணொடுபோடச் சுமக்குஞ்சேடனுமுடி தளக்கிறெளித்
துவாட, இடந்தெரியாதெங்குமடர்ந்து பூமழைமுட-விந்திராதி
பரும்பார்க்கவந்துகூட்டங்கூட (இதை)

நட. வெம்புலித்தோலாடைவிளங்கி யரையிற்றேண - மெலிவுயர்ந்
தொருபாமபும்புலியுமகிழ்ச்சியூண கம்பிசமாய்வாதுக்காடுகி

ன்றயக்ர காளிமனதுநாண, பம்பைமல்லாரி துந்துமியாதியாய்
 வேணபல்லிய பார்பரிக்கப்பளரும் வந்தடிபேண, நம்பினவ
 னைக்காக்ஞஞ்செம்பொன்னம்பலவா நாதரேநீர்கொண்டகாத
 லிகண்காண (இதை) (உரு)

கீர்த்தம்-இம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதி காளம்.

பல்லவி.

அர்பலக் காடிமடிப்பென்பதையும்மிடத்தி
 லறிந்தேனறிந்தேன்ஐயா

அதுபல்லவி.

வம்பவிழுகொன்றைருதிஞ் சிதம்போசனேயுமது
 மார்க்கத்தையெல்லாமுன்றிப் பார்க்கப்போனூல்கூத்தாச்சே (ஆம்)

சரணங்கள்.

க. பெண்டாருடன் பிறந்தமைத்துணைக்காரமைப் - பிள்ளையைப்பா
 ர்த்துக்கண்ணாற்சுட்டிரேபின்னுங் கண்டோநாகப்பதற்குப்
 பெண்கொடுத்தம்மாளைக்கழுந்தை யறுத்தழலிலிட்டோ, உமக்
 குண்டானகுணம்யானே வேதமெல்லாங்கற்றோன்றன் - ஒருத
 லைதனைக்கொய்துவிட்டோ னைப்பண்டாரம்போல்வந்துகுழ
 ன்தையையறுந்துண்டபசியாளி யென்றெவரும்பழிக்கத்தலைப்
 பட்டோ (அம்ப)

உ. பேரிட்டெகீர்த்தருகில்வந்த முப்புரத்தாபை - புன்சிரிப்பா
 லே குடிக்கெடுத்திரே, வயதிரெட்டிம்நிறைந்தபின் - மார்க்கண்ட
 னைக்கொடர்ந்தவேமனைச் சொற்புரட்டினாற்றித்திரே முநி-
 வேரிட்டமுடன் சேருக தர்கண்மயக்கங்கொண் - இடைகுலைந்
 திடவேடமெடுத்திரே, பன்றி வீரிட்டேவரும்போது கூரிட்டக
 ணைகொட விஜயனுடன் வேடன் போல் வீண்சண்டை
 தொடுத்திரே. (ஆம்ப)

கூ. செம்மனக்கிழவிகந்தமே பிட்டைதின்று வேலைசெய்யாமல்
 விளையாடுகதித்திரே, அதற் கும்மைப்பிரம்பினாலே யாசனடி
 த்தாலனைத்துயிர்க்குமடிபடவிதித்திரே, எங்களம்மைசிவகா
 மியிணையிரியாதிருந்துமழுந்தச் சிரசிலோர் பெண்மதித்திரே,
 அன்பர் தம்மைநந்தாண்டருளுஞ் சிதம்போசனேநீர்தான் தா
 ன்டிமுயலகனைத்திண்டியேமிதித்திரே (ஆம்பல) (உக)

கீர்த்தனம். இ-ம். சுருட்டி-சாப்புதாளம்.

பல்லவி.

ஏதுக்கித்தனைமோடிதானுமக் கொன்றன்மேலைபா

ஆறுபல்லவி.

பாதிப்பிறையசு சடையிறழரித்தபரமரே தில்லைப்பதநடேசரே (ஏ)

சரணங்கள்.

க. ஆட்டுக்காவெடுகு தம்பலத்தினின்றீ ரதனைச்சொன்னேனே,
ஒற்றை - மட்டுக்காரரென்றருடனுகிலும்வாய்மதஞ்சொன்னே
னே - தலை ஓட்டிலேயிரந்துண்டிரென்றத்தவுண்மையைச் சொ
ன்னேனே, பல்லைக் காட்டிலேமுப்புரத்தார்முன்னே நின்றக
தையுமெச்சிலுண்டதையுஞ்சொன்னேனே (ஏது)

உ. சாதிபுந்தாயுந்தகப்பனு மில்லாதநெயிரென்றேனே, பெண்ணு
ற்பாதிபுடையாக்கிக்குள்ளுந் கமந்திட்டபறையென்றேனே, சா
தி பேரமாய்ப்பிள்ளைக்குக்குற வர்வீட்டிந்பெண்கொண்டிரெ
ன்றேனே, மறை யோதிவணக்குநடேசரேயும்மை நானொப்பா
ருமில்லாத தப்பிலென்றேனே [ஏது]

க. அழந்தவேயிரம்படிப்பட்ட கூலியாளரென்றேனே - தசை - க
ழிந்தவெள்ளெனும் டணிந்தயித்திருக்காரரென்றேனே, சட்ட
ப - பழந்தணியின்றித்தேராலுமித்ததைப் பழிப்புச்சொன்னே
னே, சிறு - சமுந்தையைக்கொல்ல வண்டிய ய்வந்தகுட்டெல்
லாம் வெளிவிட்டுச்சொன்னே (ஏதுக்) [உஉ]

கீர்த்தனம்-இ-ம்-கேதாரகவுளம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பாருங்கவந்து-பாருங்கனாட்டுது பாம்புபிடாரினையே.

ஆறுபல்லவி.

ஆருங்கானவேதில்லை யம்பலத்திலேவடிக்கை
யாலேபதமுயலோன் மேலேவைத்தவேடிக்கை (பாரு)

சரணங்கள்.

க. ஆருநிற்புற்றிடமமர்ந்திருந்ததும்பேச்சு - ஆபரணமாய் மெய்யில
ணிந்ததும்வீண்பேச்சு, சாருநிலவிடமுண்டகதையைச்சொன்
னாலேச்சு கைச்சிலைக்குக்கரிமுய்க்கட்டியதுமென்னுச்சு (பாரு)

உ. ககனத்தகரவித்தை கற்றதனென்ன - கற்றுமெல்லாமவல்லசி
த்தனெனியுமென்ன, சகலமந்திரத்திற்குந்தலைவனெனியுமென்ன - த
லையிறக்கிக்கேற்றபச்சிலைவைத்திருந்துமென்ன (பாருங்கள்)

௩. மைக்கண்டமடந்தைகாணக் கைக்குள்மழுவைவைத்து - மாயவு
யிராம் பந்தைக்காய்ச்செப்பில்மறைத்துத், தக்கதொழிலுக்கேற்
ற கொக்கிறகைகத்தரித்துச் - சடைக்கேற்றகூட்காடச் சமர்த்த
னென்பதையுற்றுப் (பாருங்கள்) [௨௩]

நிந்தாஸ்துதி

பதம்-இ-ம்-நீலாம்புரி-ஆகிதாளம்.

பல்லவி.

என்னகாரியத்துக்கிந்தபேயாண்டிபேல்
இச்சைகொண்டாய்ம்களே

அதுபல்லவி.

தன்னேரொருவரில்லாப் பொன்னம்பலவன்கண்ணில்
தழலைக்காட்டியெவர்க்குந் தழலைக்காட்டுவானேன் (என்)

சரணங்கள்.

க. காடுஞ்சஞ்சாரம்வீடொன்றில்லாமல் - வேரே - காணேனுஸ்தி
யொருமாதேயல்லாமல். ஓடியிரந்தான்பி நில்லாமற்பின்னு-
முண்டானெச்சுவைவேண்டானென்றுசுற்றுஞ்சொல்லாமல், ஓ
ர்ந்துபார்த்தாலுருவருவந்தங்கெடுவானே - பேர்ந்தபிட்டைவிரு
ம்சிப் பிரம்படிபடுவானே, சார்ந்தவரை யம்பலந்தனிலேற்றி
விடுவானே - தீர்ந்தபகூடெற்றியிற் திருநீற்றையிடுவானே (எ)

உ. சமர்த்தாய்த்தேட்டாண்மைதேடவறியாயோ - இந்தத் - தப்பிவி
மேலாசையெறியாயோ, இமப்புரட்டனென்பதுங் குறியா
யோ - மழு - வெடுக்குமவன்னெஞ்சனென்பவ தண்ணித்தான்பி
ரியாயோ, ஏனாதுசொன்னேனிசமென்றெண்ணு வாயென்சொ
ல்லை - மாலேகொள்ளாதேகொண்டால்வருமேயதிகசல்லை - போ
லேயல்லாமலுள்ளே புட்டுக்காட்டினாற்கல்லை - தேலேயல்லா
லுடுக்கத் துணையொன்றவனுக்கில்லை (என்ன)

௩. குதிரைமாறாடினையெத்தனடி - மெத்தக் - கொஞ்சமதியுடையபி
த்தனடி, முதுமையிளமையில்லாச்சுத்தனடி - சடை - முடிக்கு
னொருபெண்டிரையடக்குஞ் சமர்த்தனடி - முன்னம்நகைத்து
ச்செய்தான் முப்புரத்தாரைமோசம் - என்னசொல்லியுமுனக்
கேனவனுடனேசம், ஆன்னங்கண்டறிவதற்குநினம் பிரயாசம்
பொன்னம்பலவனையுட்புகுந்துபார்த்தாலாகாசம் (என்) [௨௪]

உ

ஆம்பாடுணை.

சிவதாமியம்மைபோரில கீர்த்தனம்.

—*—*

இராகம் - பைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

ஏனிந்தப்பராக்கு-வேழைமீதிலுனக் - கென்னவன்மமோவம்மா.

அதுபல்லவி.

பானந்துலவியப்பழனந்தனிற்கயம் பாபுப்புலிசையிலாயன்றிசை முகன், வானிந்திரன்ருமுநானந்தநேசர்வாமமுறுஞ்சிவ்காமசவுந்தரி

சரணங்கள்,

க. துக்கசாகரத் தழுந்தியருட்கரைபேறிமலன் - பிறவிச்சுழலிலைந்தலைத்துழலுந் தொழிலின்னமாரிலேன், பக்கந்தனிலெனக்குதவியுனையன்றிவேறிலேன் - ஒழியாப், பாரப்பெருஞ்சமுசாரச்சுமைவிட்டுத்தேறிலேன் - அதனும், நிக்குவேறில்லைவருமைக்களியிப்போதிர்த்திடாவிடின்பார்த்தவர் கட்டுக்கப்போ, மக்கண்மேற்பெற்றதாயார்க்கும்வெறுப்போ - வருத்தவ்சான்னும் காதைமறைத்ததன்னக்கொப்போ (ஏனி)

உ. சொல்லிமுடிசிற தெல்லாமனதின்விசாரமோ - முடியச்சோதிக்கமெனஞ்சாதிப்பதும் பகஷ்பாரமோ - நல்லதல்ல - வுனக்கிதுவுந்நான்செய்த நேரமோ-என்னை - நடுவினிளமுடி விடுவதுனக்கலங்காரமோ, சொல்லச்சொல்லக், கல்லுங்கரையுமுன்னெஞ்சங்கரையாயோகடியப்பழியரும்படி செய்தாய் நீயே அல்லல்வினைதொலைத்தான வருவாயே - அடிமைப் படைத்தவர்க்காளக்கடன்றாயே (ஏனி)

ங. பிஞ்சுமதி துதல்வஞ்சியெனும்பிராமியேதெய்வப் பிடிக்கு மொருகுறக்கொடிக்கும்வாய்த்த நன்மாமியே தஞ்சமெனும் மடியார்களிடத்துறைவாமியே கொன்றைத் - தாமமணிந்திடுமேமசபைச்சிவகாமியே-உனதிரு, செஞ்சரோருகச் - சரணமேகதிதிரும்பியொருவரைச் செய்திடேன்றுதி அஞ்சேலஞ்சே வென்றாளவே விதியசட்டையினிச்செய்வதனைத்தும்பெண்மதி (ஏனி) [உரு]

—(*)—

மாரிமுத்தாப்பிள்ளைபரடியகீர்த்தனம் நூற்றிற்று

நிந்தாஸ்துதி.

கீர்த்தனம் - இ-ம்- பரஸ் ஏகதாளம்.

பல்லவி.

திருக்கூத்திற்குத்துணிந்தம்பலந்தில்வந்துமின்னந்
திரைமறைவேன்சொல்லும்ஐயரே

அனுபல்லவி,

மருக்கூவீரும்புனை சடைமீதிலொருத்தியை
யைத்துக்கொண்டசெய்தி மறைத்தால்மறைக்கலாமோ (திரு)

சரணங்கள்

க, ஆதிக்கமையாட்கு பாதிபுடம்பானத்தை யரிவார்களுல குள்
ளோய்யாரும் வந்துக்காடினகாலசந்துபோனத்தை நீர் மறைப்
பதெப்படி யெண்ணிப்பாரும் போதாக்குறைக்கு மூத்தமகன்
காற்சப்பாணிக்காற் புதுமைபிதின்மேலுண்டோ வயிறும் பெறு
வயிறு ஏதுக்கொன்றுசொல்லலாந் சமாதானந் தேவரீரிருக்கு
யிடம்வெளியென்றிருக்குஞ்சொல்லுநீதீர் (திருக்)

உ, இஷ்டமாயன்மை பாலிருக்கத்தலையாட்டினிலிரந்த பித்தனெ
ன்றசொல்லடங்குமோ சட்டஞ் சட்ட மொருகண்ணில்லாதவ
னென்றுதரணியோர் சொல்லும்வார்க்கதை மடங்குமோ பிட்டு
க்கொருத்தி கூலியாளாய்ச் சமத்திதைப் பிரம்பினுலடிபட்டபே
ச்சொளிக்குமோ வெொரு சட்டியிற்கொக்க வித்தவேடனை யின்
றும் உலைக்கறிதனைபுண்டுஞ்சைவமுதல்வனென்றுந் (திருக்)

உ, ஹரஹராகோவண முமோடுந்திருடன்றென் பவர்வாயை நான்
மூடலாமோ, உரைபெற்ற திருக்கோவை யுரைத்த செந்தமிழ்க்
கோவை யுட்கொண்டதும்மை விட்டுப் போமோ ஒருவரறிந்
தாலல்லோரகசிய மூவாயிர வரறித்திருந்து மென்றும் ரகசிய
மோ, தெரிந்தவர்க்கு முத்தி யளிக்குஞ்சிலரே திருமலைக்குக
தாசன் நமிழ்க்கூலரே (திருக்) (உ)

சிதம்பரம் அமிர்தகவி

குப்பையபிள்வனபாடியது.

கோத்தனம் இராகம் நாத நாமக்கிரியை- ஆதிநாளம் - பல்லவி

தெரிசிக்கவேண்டும் கனகசபை தெரிசிக்கவேண்டும்

அநுபல்லவி

தெரிசித்தபொழுதங்கே

தரமூத்திபெறலாகும்

பரதத்துடனேயனவரதத்

நாண்டவருடர் (தெரி)

சரணங்கள்

க. சாத்திரம் ஆறுநால் வேகம்மதிறுநூகச்சமய மிருபத்தெட் டாகமுமென்பெரும்பூதம் போற்றியபதி நெண்புராணஞ் சிறுநூ ணுத்திரம்பொருந்தியகலையறு பத்துநாலும் பக்கத்தில் ஏற்றுங் கை மரமும்விடையும் ஆற்றதினாரமும் ஆணிவரிச்சும்பாந்த வெழுபத் திராசிரமா மிருநூற்றிபத்துநாலு புவனஞ்சுற்றி வருங் கமலத்தோ ற்றுந்தத்துவந்தொண்ணூற்றாலும் பல்கணிவாசல் தொடரொன்பது கும்பமடரவிருந்ததின்பம் தொடுக்குஞ்சிற்றோடுமாயிரத் தெடடுவ மிக்குமேனாடுஞ்சுவாசமுந் தோயவேவிருபத்தே மாராயிரத்தறு நூறும் நேயுமெனும் நமச்சிவாயப்படிமுன்னின்று (தெரிசிக்க)

உ. கங்கையும்தியமுந் தரித்தசடைமுடியும் கதித்த நெற்றியிற் பிறைபுதித்ததிருவெண்ணீறும், பங்கயவதனமும் புருவச் சிலைமுகக் கண்ணும் பதிந்தகாதிற்குண்டலமதித்தவிலைமண்டலர் தங்கு முண்ட விடமும்மாற்பிற்பணியுந் தொங்கு பொன்வடமுமா பரணமுஞ்செ ற்கையின்மமுமானு முடுக்கைடமருக முஞ்சிவந்த பீதாம்பரமுங்கு விந்தவிடையழகும நங்கையுமைபார்வதியிடத்தினின் மனமகிழ் நாக ரீகமுந்தங்கத் தேகமொருபுறமும் நாதகிண்கிணியுந் தண்டைச்சில ம்பு பாதமேலணியும் புண்ணியன்மிகநாடும் முயலகன்மே லாடும் பொருளிருவர் தேடுங்கர்த்தனையன்புகுடமனமேகண்டு (தெரிசிக்)

ங. இரணியவன்மன்வெண் பிணிதிரவேமன பிரங்கிக்கருணை பொழிவரங்கடருபவனை ஒருமுனிமகனுக்கேபுயர் பயோததி தன்னை யுரிமையுடனழைத்துப் பருகவளித்தவனை யரிமகன்றனையே நெற்றி விழியாலெரிசெத்தவனையே முத்துத்தாண்டவர் சரசமானகவிக்குத் தருபதங்கொடுத்ததோனைச் சந்தமடியவர்வந்துவணங்கிரின்று பரவு ஞ்சிவனைச் செஞ்செலயிர்தகவிதுதிசெய் பையரவணிந் தோனைவை யகம்பண்ந்தோனைப் பகரும்பெய்யருளை மூவாயிரவர்மகிழரும் பொ ருளைக் காலடியிடுபாசந்தளிற் படாமனேசமாக ரட்சிக்கும மாசி லாதநடராஜ மூகத்தியயரித்தந் (தெரிசிக்க) [6]

உ
காஞ்சீபுரம்

சபாபதிமுதலியார்பாடியது.

—————(*)—————

கீர்த்தனம் - யமுனா உல்பாணி - இராகம் - ஆதிதாளம்.

(பல்லவி.)

தாண்டவஞ்செய்யும் வகைகேளும் எங்கள்நடேசர்
தாண்டவஞ்செய்யும் வகைகேளும்

(அனுபல்லவி)

வேண்டுவரம் அடியார்க் கீண்ட அருளும் எங்கள்
ஆண்டவன் அரவணியுண்டவன் சிற்பையில் தாண்டவம்.

(சரணங்கள்.)

க. ஓநாநந்தத்தாண்டவமொன்றும் நானும்
உடம்பர்கள் தொழுஞ்சபா தாண்டவமொன்றும்
திதில்கவுரி தாண்டவமொன்றும் நெறும்
திரிபுரத்தை யெரிந்த காண்டவொன்றும்
மோதுங்காளி காண்டவமொன்றும் காம
முனியமுனி வந்தாண்டவமென்பதொன்றும்
எகமில்சங்கர தாண்டவமொன்றும் ஹுடஞ்சு
ஏழாமென்று அங்குள் தாமா மலு காரக்கும் தாண்டவம்.

உ. இத்தவுலகமுதல் எல்லாம் படைக்கும்
எடுத்தவலக்கரத்திறம் மருகமென்றும் *
முந்துசராசரத்தை யெல்லாம் அளிக்கும்
முளரிமலகாநிகரபயாஸ்தமென்றும் *
தந்த அயன்முதலே ரொல்லாம் அழியச்
சங்கராஞ்செய்யுந் துடக்கையமர் தியென்றும் *
எந்த உயிர்களுயும் மறைக்கும் வீசுங்கை
எடுத்தாள் முத்தி தருமென்றும் படிக்கும். தாண்டவம் *

கூ. நகரம் தமருக வடிவாம் மகரம்
நல்ல அபயகரத்தின் வடிவாம் *
சிகரம் தழுவின் வடிவாம் வகரம்
திரோபவஞ்செய்கின்ற வீசுகை வடிவாம் *
யகரம் அனுக்கிரகஞ் செய்யமுனங்
எடுத்தது டக்கையின் வடிவாகுமென்றும் *
தகரவித்தை தனையறிந்து தொழத்
தக்கவடியாருளாம் புக்கமரும் நடேசர் தாண்டவம். (க)

முற்றியது.